

بۆدایەزانی ئۆزە جۆرەھا کتیب: سەردانی: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

لتسبيل أنواع الكتب راجع: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ی مختلف مەراجە: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

زنجیره پینماییه کانی ویتکاس راست (۲۰)

غهبیهت

و

شوینه واره خراپه کانی له سهر تاک و کومه ن

به پیتوس:

حسین بن عوده العوایشه

وهر کپرانس به دهه ستکار به وه:

م. شاخه وان جهواد نه حمهد

پیش نویزو وتار بیژی مزگه وتی (سهید نه حمهدی فه یله سوف)

له چه مه مان - پیریادی

۱۴۳۲ کۆچی - ۲۰۱۱ زاینی

چاپی پینجه م

پیتاسه‌ی پهرتووک

ناوی پهرتووک: غه‌بیته و شوینه‌واره خرابه‌کانس له‌سه‌ر تاک و کوهمه‌ن

نوسینی: حسین بن عودة العوايشة

وه‌رگێرانی به‌ده‌ستکاریه‌وه: م. شاخه‌وان جه‌واد نه‌حمه‌د

سالی چاپ: ۱۴۳۲ کوچس - ۲۰۱۱ زاینی

شوینی چاپ: چاپخانه‌ی زانا

نۆیه‌تی چاپ: چاپی بیتنجه‌م

تیراژ: (۱۰۰)

ژماره‌ی سپاردن: (۳۴۶) ی وه‌زاره‌تی رووشنبیری پهن دراوه.

بنکه‌ی بلاوکردنه‌وه: کتیبخانه‌ی سیما له چه‌مچه‌مال (۰۷۷۰۱۲۳۶۰۸۹)

کتیبخانه‌ی سه‌ونه له سلیمان.

کتیبخانه‌ی زانست له که‌لار.

که‌مافی چاپکردن و له‌به‌رگرتنه‌وه‌ی پارێزراوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إن الحمد لله نحمده ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ (آل عمران: ١٠٢)

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾ (النساء: ١)

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ (الأحزاب: ٧٠-٧١)

أما بعد :

فإن خير الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

پېشەكى:

برايان و خوشكانى زۆر بەرپىز لەپاستيدا بەپىتويستم زانى
 لە خزمەتى بەرپىزتانددا بابەتتىكى وا پېشكەش بكم كه گومانى
 تىدانىيە بەشىكى زۆر بەربلوى كۆمەلگەى داگىر كوردو و
 هوكارىكى گرنگىشە بو لەناوبردى چاكه كان، بوپە ئە و تاوانەش
 (غەببەتە) بەپاستى پەپەى ناسكى دل دەژاكىتى و دەشېتتە هوپى
 پەيدابوونى پق و كىنە و بوغز لە نىو موسولماناندا، هەروەها
 ئە نجام نەدانى غەببەت و خوگرتنەوە لىتى راستە بە دەم كارىكى
 ئاسانە بەلام بە كردهوە زۆرى دەوېت و گرانىشە، بوپە ئەى
 ئەوانەى بە نەيتى ئازارى خوشكان و برايانى موسولمان دەدەن لە
 خوابترسن و پەشيمان ببنەو، چونكە بەپاستى لە پوژى دواييدا
 دەبنە هەلگى كولى تاوانى ئەوان و هىچى تر، خوشەويستانم
 گومانى تىدانىيە كە غەببەت بە زمان دەكرىت هەندى جاريش بە
 ئىشارەت و شتى تر، بەلام ئەوەى مەبەستە لىرەدا تەنھا
 زمانەكەى، زمان؛ ئەو ئامىرە گوشتىنەيه كە خواى مېرەبان بە
 مروقەكان بەخشيوة، هەرچە نەندە ئامىرىكى قەبارە بچووكە
 بەپاستى بەشىكى گەورەى باوهرپىشى ئەسەر بەندە، بەپاستى
 بەرپىزانم كاتىك خەلكى لە پوژى دواييدا لەسەر دەم و چاويان
 راپىچى دۆزەخ دەكرىن تەنھا بە هوپى زمانەوہيە كەواتە بىپارىزە،

وه بقراته كذا پیغمبری خوا (ﷺ) له هه موو شتیك كه زیاتر لئی ترسایت زمان بووه، بویه براو خوشکی به پیزم زۆر پیویسته موسولمان نهوه بزانیئت كه زمان گه وره ترین ئاله ته به ده ست شهیتانه وه به وهی كه چۆتی بوویئت ئاوا ده یگپریئت، ئه ویش به وهی بوچوون له هر تاوانیكدا كرده وهی ده رگایه كه به پوی شهیتاندا، هر بویه پیغمبری خوا (ﷺ) هوگرو چاكه ی مروقی به ستوته وه به زمانه وه، هه روهك ده فهرموویئت: ((لَا يَسْتَقِيمُ إِكْرَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ وَلَا يَسْتَقِيمُ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانَهُ))^(۱).

واته: بیه باوه پری هیچ كه سێك دانامه زریئت هه تاكو دلی دانامه زریئت، وه دلێشی دانامه زریئت هه تاوه كو زمانی دانامه زریئت، كه واته زۆر پیویسته ناگاداری زمانت بیت، چونكه لیكده ره وهی باوه رته، هه لگری نهینیه كانی ناخه، زمانت بپاریزه باوه پرت پارێزراوه.

ک.م. شاخهوان جهواد نهحمه د

۲۷ جهمادی دووهمی ۱۴۳۰ کۆچین

(۱) مسند أحمد (۱۳۳۸۹)، سلسله الاحادیث الصحیحة (۲۸۴۱).

هه‌ندیك له‌و نایه‌ت و فه‌رموودانه‌ی كه به‌لگه‌ن
له‌سه‌ر جه‌رامیئتی (غذیه‌ت) كردن

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۳﴾﴾ (الحجرات: ۱۲).

پیشه‌وا این کثیر (په‌حمه‌تی خوای لیبتیت) له‌ته‌فسیری شه‌م نایه‌ته‌دا
ده‌فه‌رموویت: هه‌په‌شه‌ی گه‌وره‌و سه‌رزه‌نشتی توند ده‌ریاره‌ی (غذیه‌ت)
کردن هاتووه، بو‌یه خوای گه‌وره‌غذیه‌ت کردنی چوواندوه به‌خواردنی
گوشتی مردوو، هه‌روه‌ك ده‌فه‌رموویت: ﴿أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾، نایا موسولمانان هه‌ریه‌كێك له‌ئیه‌وه ئاره‌زووی خواردنی
گوشتی براكه‌ی به‌مردوویی ده‌كات؟ كه‌ه‌زیش ناكه‌ن و پیتان ناخوشه‌و
بوشتان ناخوریت، كه‌واته چوون گوشتی براكه‌تان به‌مردوویی پیناخوریت
و به‌لاتانه‌وه ناخوشه‌ده شه‌وه‌اش به‌زیندوویی مه‌یخون (واته‌غذیه‌تی
موسولمانان مه‌كه‌ن و ده‌ست درێژی مه‌كه‌نه سه‌ر كه‌سایه‌تی و ئابروو
شه‌ره‌فی، چوونكه‌ بسزای‌غذیه‌ت كردن زۆر له‌خواردنی گوشتی مردوو
ناخوشترو قورسته‌ه) ^(۱).

(۱) به‌هوانه: تفسیر القرآن العظیم للامام ابن کثیر (۷ / ۲۹۰).

موسولمانە خۆشەويستەكان ئەگەر دەتانەوئیت ھەست بە شاراوھیی و پاستییتی غەببەت بکەن ئەو ھەروەھ بپواننە سفەرھەکی دوورو درئیی پاراوە، بەئێ پاراوە!! بەچی پاراوە؟ بە گۆشتی مرۆفئیکی مردوو، ئایا کەسئیک بیئزی ئەوھ ی دئت لەو خواردنە بخوات کە گۆشتی مرۆفە؟! نەخیر، بەلام کەسانئیک کە ئاگان لە زمانی خۆیان نییە و لاشەیان لاشە ی مرۆفە و دلائان دئی گورکە بەر دەبنە گیان ئەو مردووھ و بە ددانیان گۆشتیان دەپچرن و بە زمانیان دەیلئسنەوھ، ئایا ئەو کەسانئە ی ئەو دەکەن دەبئ مرۆف بن یا جۆرئیک لە دپندە گۆشت خۆرەکان بن، ئە ی دەبئ ئەو لاشە یە ی کە سفەرھەکی پئ پاراوەتەوھ بئ ئاگاو بئ دەسەلات بئت لە بەرھنگاری کردن لە خۆی، پاشان ئەوھ ی غەببەتی دەکری و گۆشتی دەخورئت بەبئ ئاگا کەسئیکی خۆی بئت و یان برای دینئت بئت؟ دەبئت چەندی قیزەون بئت.

فەرموودەکانی پیغەمبەر (ﷺ) لەسەر غەببەت

۱. ھاوھئە بەرئز مَطْلَب کوری عبدالله (خوا ئئی پازی بئت) دەفەرموئیت: پیغەمبەر (ﷺ) فەرموئیت: ((ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ))^(۱).

واتە: غەببەت کردن ئەوھ یە کە باسی کەسئیک (موسولمانئیک) بکەیت لە پاش ملە بەوھ ی کەتیاہتی.

(۱) سنن أبي داود (٤٨٧٦)، السلسلة الصحيحة (١٩٩٢)

۲. ھاۋەلنى بەرپىز أبوهريرة (خوالىنى پازى بىت) دەفەر موۋىت: پىغەمبەر (ﷺ) فەر موۋىەتى: ((أتدرون مالغیبة؟ قالوا: الله ورسوله أعلم. قال: ذكرك أخاك بما يكره))^(۱).

۱. واتە: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەر موۋى: ئايا دەزانن غەیبەت چىبە؟ ئەوانىش فەر موۋىان: خوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) باشتر دەزانن، جا فەر موۋى: غەیبەت ئەۋەبە كە باسى براكەت بىكەى بەۋەى كە پىسى ناخوشە.

۳. ھاۋەلانى بەرپىز أبو برزە الأسلمي وبراء كورى عازب (خوالىيان پازى بىت) فەر موۋىانە: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەر موۋىەتى: ((يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بَلِسانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَعْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ يَتَّبِعْ عَوْرَةَ أَخِيهِ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ حَتَّى يَفْضَحَهُ فِي بَيْتِهِ))^(۲).

۱. واتە: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەر موۋىەتى: ئەى ئەۋ كە سانەى بە دەم باۋەرتان ھىناۋە ۋە پاستىتى باۋەر ئەچۈتە نىۋ دلتانەۋە، غەیبەتى موسولمانان مەكەن ۋە شوپىنى عەببە ۋە كەم ۋە كورپىيان مەكەن، چونكە ھەركەسىك بە شوپىن عەببە ۋە كەم ۋە كورى موسولماناندا بگەرپت ۋە باسىان

(۱) سنن أبى داود (۴۸۷۶)، صحيح مسلم (۲۰۸۹)

(۲) مسند أحمد (۲۰۳۳۲)، صحيح سنن أبى داود (۴۰۸۳)، الترغيب والترهيب (۲۳۴۰).

بكات ، ئۈۋە خۇاى گەۋرە كەم و كۆرپە كانى ھەلدە مائىت و سەر شوپۇر بى
نرخى دەكات ئەگەر لە ناو مالى خۆشیدا بىت.

غەببەت چى يە ؟

موسولمانە خۆشەۋىستە كان لە و فەر موودانەى پىشوو كە باس كران
ئۈۋە پوون بوۋە ۋە كە تو باسى ھەر موسولمانىك بكة يت (پىاو بىت يان
ئافرەت) لە پاشملە ۋە پىى ناخۆش بىت و ئۈۋ شتە شى تىابىت كە تو
باسى دەكەى، غەببەتە و حەراملە و دروست نىبە مەگەر لە چەند كاتىكدا
نەبىت كە (إنشاءالله) لە مەودوا باسى دەكەين.

ئىمامى غزالي (رەحمەتى خۇاى لىبىت) دە فەر مووئت: بزانه سنورى
غەببەت ئۈۋە يە: كە تو باسى ھەر موسولمانىك بكة يت لە كاتىكدا ئۈۋ
باسەى پىبگاتە ۋە ۋە بىبىستى پىى ناخۆش بىت، جا باس كىرەنە كە
دەرپىنى كەم و كۆرپە ك بىت لە لە شىدا يان عەشیرەت و كەس و كارى،
يان كىرە ۋە كانى، يان قسە و گوفتارى، يان دىنە كەى، يان ژيانى
دونىاكەى، بەلكو باس كىرنى جل و بەرگ و مال و خانو ئازەل و
سە يارە كەى، ھەر ھە مووى دەبىتە غەببەت.

ئىمامى حَسَن (پەرحمەتى خىۋاي لىببەت) فەرموۋىيەتى: باس كىردىنى
موسولمان كاتىك پىيى ناخۆشە باس بىكرىت لە پاشملە سى جۆرە:

۱. غەببەت: باس كىردىنى كەم و كورپى موسولماننىكە ئەگەر پىيى ناخۆش
بىت دەبىتتە غەببەت با ئەو شتەشى تىدەبىت كە تو باسى دەكەيت.
۲. بوھتان: باسى موسولماننىك بىكەيت بە شتىك كە تىيدا نەبىت، لەم
كاتەدا ھەم تاۋانى غەببەتت بۆ دەنوسرىت و ھەم تاۋانى بوھتانەكەش.
۳. درۆ بۆ ھەلبەستىن: باس كىردىنى شتىكى خرابە دەربارەى موسولماننىك
كە پىت دەگات و تەئكىد نىت لەسەر ئەۋەى راستە يان نا، جىاۋازى ئەم
خالە لە گەل خالى دوۋەمدا ئەۋەىيە كاتىك شتىكى خراب دەربارەى
موسولماننىك دەۋوترىت تۆش يەكسەر بلأوى دەكەپتەۋە بۆ ئابرو بىردن
وناشرىن كىردىنى ئەو موسولمانەتە، ھەرۋەك چۆن موناڧىقەكان درۆى داۋىن
پىسى كىردىن يان بۆ دايكى ئىمانداران خاتوو عائىشە "خىۋاي لى پازى بىت"
ھەلبەستىۋ كەسانىكى ئىمان لاۋازىش بى گوى دان بە پاستى يان درۆيەتى
ئەم بوھتانە كەۋتنە بلأۋ كىردنەۋەى، لەم كاتەدا ھەم تاۋانى غەببەت و ھەم
تاۋانى بوھتان و ھەم تاۋانى درۆ بەدەم ھەلبەستىت بۆ دەنوسرىت.

موسولمانى خۆشەۋرىست ئەۋەى بۆ دايكى ئىمانداران خاتوو
عائىشە "خىۋاي لى پازى بىت" ھەلبەستىرا، خوا گەۋرە لە سەرۋوى

ناسمانہ کانوہ بہ درؤی خستہ وہو ئایہ تی لہ سہر ئو کہ سانہ دابہ زاند کہ
ئو درؤیہ یان ہا لہ ستببو.

یہک دہنگی زانایان لہ سہر حہرامیبتی (غہیبت)

وہ جورئکیشہ لہ تاوانہ گہورہکان

زانای پایہ بہرز این کثیر (رہحمتی خوائ لئیبت) لہ تہفسیری سورہتی
"الحجرات" ئایہ تی (۱۲) دا دہفہرموویت: غہیبت کردن حہرامہ بہیہک
دہنگی و کوڑای زانایان، وہ ہیچ جوڑہ غہیبتیک دروست نیہ مہگر ہاس
کردنی کہ سیک کہ لہ ہاس کردنہ کہیدا خیرو سوودی زیاتر بیبت، ہر وہ کو
ہاس کردنی لایہنی خرابی کہ سیک یان ناموزگاری کردنی.

وہ ہر وہا زانای پایہ بہرز ئیمامی القرطبی (رہحمتی خوائ لئیبت)
دہفہرموویت: زاناکان یہک دہنگن لہ سہر ئوہی کہ (غہیبت) کردن
حہرامہ و تاوانیکی گہورہیہ* ، بوہ پیویستہ تہوبہی لی بکریبت.

* : تاوانہ گہورہکان ئو تاوانانہیہ کہ خوائ گہورہ ہر پہشہی گہورہی لی کردوہ و سزای
گہورہشی بوڈانواہ لہ درنیاو قیامہ تدا، وہ تاوانہ گہورہکانیش خوائ لئی خوش نایبت مہگر بہ

مەرۋەھا پىتغەمبەرى خوا (ﷺ) بە خاتوو عائىشەنى فرمود:
(لَقَدْ قُلْتَ كَلِمَةً لَوْ مُرِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمَزَجَتْهُ) ^(۱).

واتە: بەپاستى ئەى عائىشە قەسە يەكت كىرد ئەگەر تىكەل بىكرىت لەگەل ئاۋى دەرياكان تىكى دەداۋ تام و بوئى دەگۆرى. ئەمەش لەكانىكدا بوو دايكمان خاتوو عائىشە (خوای لى پازى بىت) فرمودى: ((حَسْبُكَ مِنْ صَفِيَّةٍ كَذَا وَكَذَا" وفي رواية أنها قصيرة))، واتە بەسە ئەى پىتغەمبەر (ﷺ) چىت داۋە لە (صَفِيَّةٍ) خو ئەو ئاۋاۋ ئاۋاھايە. واتە بالاي كورته، جا توخوا ئەگەر خاتوو عائىشە (خوای لى پازى بىت) تەنھا ئەو چەند ووشە يەى ووتبىت پىتغەمبەرى خوا (ﷺ) بە و شىۋە يە وەلامى دابىتە ۋە ئەى دەبىت كەسانىك چىان پى بوترىت و حوكمىان چى بىت؟ كە بە شەۋو پوژ دەمىان بە باس كىردن و دەم بوۋسەر خەلكى درىژ دەكەن و باسىان دەكەن و كەم و كورپە كانىان ھەلدەدەنەۋە. بەبى گويدان بە ھەرامى و ترسناكى تاوانەكە (پەنا بەخۋا) .

تەۋبە كىردن و گەرانەۋە نەبىت لى، بان مەگەر خوای گەرۋە خۆى وىستى لىبىت خۆى لە دۋارۋۇدا لى خۆش دەبىت.

(۱) صحيح سنن ابى داۋود (۴۰۸۰).

چۈن خەلگى غەبیهت كىردنى لى گۆراوه

(ھەندى شت ھەيە غەبیهتەو خەلگى بە غەبیهتى نازانن)

خوشك و برى خوم... بەپاستى شەبىتان و سەربازە ماندور
نەناسەكانى قىل و تەلەكەيان زۆرە بوئەوى بەندەكانى خوا تووشى
تاوان و سەرىپچى و غەبیهت بگەن، لەوانە:

بەكەم: ھەندى كەس دەلئىن: ئەوى كە ئىمە باسى دەكەين ھەمووى
لەو كەسەدا ھەيە و خورەوشتى وايە، بوئە ئاسايىيە ئەو باس كىردنە
غەبیهت نىيە. جا بوئەلامى ئەم گومانە سى فەرموودەى پىغەمبەرى خوا
(ﷺ) باس دەكەين

۱. پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: ((الغيبَةُ أَنْ تَذُكَّرَ الرَّجُلَ بِمَا فِيهِ مِنْ
خَلْفِهِ))^(۱).

واتە: باس كىردنى موسولماننىك لەپاشملە غەبیهتە با ئەو پەروشتەشى
تىدا بىت كە تو باسى دەكەيت.

(۱) صحيح الجامع الصغير (۴۱۸۶).

۲. هاوہلی بہ پریز ابو ہریرہ (خوای لی پازی بیت) دہ فہرموویت: پیغہ مبرہری خوا (ﷺ) فہرموویہ تی: ((ثایا دہ زانن غیبت چیبہ؟ ہاوہ لائیش فہرمویان: خواو پیغہ مبرہری خوا (ﷺ) باشتر دہ زانن. پیغہ مبرہری (ﷺ) فہرمووی: غیبت نہ وہیہ کہ باسی براکت بکہیت بہ وہی کہ پی پی ناخوشہ، ووترا نہی پیغہ مبرہری خوا (ﷺ) نہی نہ گہر نہ وہی کہ باسماں کرد لو کہ سہ دا ہہ بو، نہ ویش فہرمووی: بہ لی نہ گہر نہ و شتہ شی تیدا بو دہ بیتہ غیبت، وہ نہ گہر تیایدا نہ بو نہ وہ بوہتانه) .

۳- فہرموودہ کہی ہاوہلی بہ پریز انس کوبی مالک (خوای لی پازی بیت) کہ دہ فہرموویت: ((کانت العربُ یُخدِمُ بَعْضُهَا بَعْضًا فِي الْأَسْفَارِ، وَكَانَ مَعَ أَبِي بَكْرٍ وَ عُمَرُ رَجُلٌ يَخْدِمُهُمَا، فَنَامَا، فَاسْتَيْقَظَا، وَلَمْ يَهَيَّ لِهَمَا طَعَامًا، فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: إِنَّ هَذَا لِيَوْمِ نَوْمِ بَيْتِكُمْ، فَأَيْقِضَاهُ، فَقَالَا: إِنَّتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقُلْ لَهُ: إِنَّ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرُ يُقْرِنَانِكَ السَّلَامَ وَهُمَا يَسْتَأْذِمَانِكَ، فَقَالَ: أَنْتَدِمَا فَفَزِعَا فَجَاءَا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعْثَا إِلَيْكَ نَسْتَأْذِمُكَ، فَقُلْتَ: ((قَدْ أَنْتَدِمَا)) فَبَأَيِّ شَيْءٍ أَنْتَدِمْنَا؟؟ قَالَ: بِلِحْمِ أَخِيكُمَا، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأَرَى لِحْمَهُ مِنْ أَنْبَابِكُمَا قَالَا: فَاسْتَغْفِرْ لَنَا، قَالَ: هُوَ فَلَيْسَتْغْفِرْ لَكُمَا))^(۱)

(۱) أخرجه الضياء المقدسي في (الاحاديث المختارة)، السلسلة الصحيحة (۲۶۰۸) .

واتە: لەناو عەرەبدا وا باو بووھ کاتیک گەشتیان دەکرد خزمە تکاریان
لەگەڵ خۆیاندا دەبرد تا خزمە تیان بکات، ئیمامی (أبو بکر و عمر) (خوا
لییان رازی بیئت) پیاویکیان لەگەڵدا بوو بو ئوئەوی خزمە تیان بکات و
خواردنیان بو ئامادە بکات، جا هەردوو پێشەوا (خوا لییان رازی بیئت)
خەوتبوون کاتیک بەخەبەر هاتن بینیان پیاوھە کە خەوتوو و خواردنی بو
ئامادە نەکردوون، بوئە یەکیکیان بەوی تریسانی ووت: تو سەیری بکە بە
شیوھەکی واخەوتوو بەوینە ی خەوی مالهۆه "واتە بی خەم خەوتوو"
جا ئەوھ بوو لە خەو هەلیان ساندوو پێیان ووت: بجۆ بۆلای پێغەمبەر و
(ﷺ) پێی بلی (أبو بکر و عمر) (خوایان لی رازی بیئت) سەلامت لێدەکەن و
داوای خواردنیکت لی دەکەن، جا لەم کاتەدا پێغەمبەری خوا (ﷺ)
فەرمووی: نانیان خواردووھ نایانە ویت، ئەوانیش کە گوئی بیستی ئەم
ووتە یە بوون راجلە کین و چون بۆ لای پێغەمبەری خوا (ﷺ) ووتیان: ئە ی
پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئیمە ناردمان بۆ لای تو بو خواردن کە چی تو بەم
شیوھە وەلامت داوھتەوھ، ئایا ئیمە چی شتی کمان خواردووھ بە چی تیر
بووینە؟ پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: بە گوشتی براکە تان تیر بوونە،
سویند بە و خوا یە گیانی منی بە دەستە گوشتی براکە تان دەبینم لە نیوان
ددا نە کانتاندا، ئینجا فەرموویان: ئە ی پێغەمبەری خوا (ﷺ) داوای
لیخۆشبوونمان بو بکە، ئەویش (ﷺ) فەرمووی: با خزمە تکارە کە تان داوای
لیخۆشبوونتان بو بکات.

دوۋەم: ھەندى كەس دەلئىن: ئىمە باسى فلان كەس ناكەين لە پاشملە
بۆ سوودو بەرژە ۋەندى خوئى نەبىت كە ئو ناگای لى نىيە ۋايزانىت.

بەربەرچىس ئەم جوړە كەسانەش بەم شىۋەيە دەدرىتەۋە:

۱- ھەر كرده ۋەيەك كە ئەنجام دەدرىت پىۋىستە شەرىعى بىت، چونكە
ھىچ كەسىك لە سزاي خۋاي گەرە پزگارى نايىت تەنھا بە نىيەتى باش
بەلكو دەبىت كرده ۋەكە بۆ خۋابىت ۋ ھىچى تىرى تىكەل نەكرىت، چونكە
ھاۋەل بېرىدەرەكان بە گومانى خۋيان نىەتيان زۆر باش بوو كاتىك
ھاۋاريان دەكرد بۆ غەبرى خۋا، ۋەدەيان ۋوت: ئىمە نايان پەرسىتىن بەلكو
دەمانەۋىت لە خوا نىزىكان بكاتەۋە، ھەرۋەكو خۋاي گەرە دەفەرەمۋىت:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ (۳)

(الزمر: ۳).

ۋاتە: ئەۋانەى لە ھاۋەل بېرىدەرەكان جگە لە خۋاي گەرە ئەۋلىياۋ
خۋشەۋىستىيان دانابوۋ دەيان ۋوت: ئىمە نايان پەرسىتىن بەلكو بۆيە
ھاۋاريان بۆ دەكەين بۆ ئەۋەى لە خۋامان نىزىك بكەنەۋە.

بۆيە براۋ خوشكى بەپىزىم.... ئەگەر بەۋردى سەرنجىكى كورت بدەيت

لە ئايەتى ﴿إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ سووديان پى ناگەيەنىت، بۆيە كە

تۆش باسى كەسك دەكەيت و دەلئيت من بۆ سوودو قازانچ باسى دەكەم باس كىردنى شتىك كە پيشى ناخوش بيت ئو دەببته (غەببەت).

۲- برای به ریزم ئەگەر تۆ دەلئيت: من نيبه تم باشه و بۆ بهر ژوهندى ئومە، ئەوكات دەببته كرده وەكەشت باش و دروست بيت، كە ئەمەش لە وەدا دەر دەكەوئت كە تۆ ناببته لە پاش مله باسى ئو بكهيت، به لكو بهرە و پووى خوئى و به شتوويه كى نەرم و نيان و لە سەر خوئ ناموزگارى بكه، وە فئرى بكه و تئى بگه يەنە كە ئو كارە باشه و ئو كارەش خراپە، بوئە ناشببته بئزارببته لە ناموزگارى، چونكە جارى واهە يە چەند جار ك بئويستى به و جوړه ناموزگارىانە هەيه.

جا براكەم ئەى خوشكە به ريزه كەم (تكايه هەول بده به وئنهى مئش هەنگ بيت به سەر گوئى جوان و شوئنى پاكە وە بنيشبته وە و شتى پاك و جوانيش بگوئزبته وە بوخەلكى، ئامان نەكەى به وئنهى مئش و مەگەز بيت به شوئنى پيسە وە بنيشبته وە و شتى پيسيش بگوئزبته وە) بوئە بەر دە و امبە لە سەر ناموزگارىه كەت ئەگەر هەر زانبت سوودى نەبوو ئو وە كەسكى تر پاسبئره باناموزگارى بكات.

هوکاره‌کافی غهبهت کردن و چاره‌سهرکردنی غهبهت

یه‌کهم: دامرکاندنه‌وی بق و کینه: نه‌مه‌ش له کاتیکدایه که که‌سَنک
یان هاو‌رپیه‌کت شستیکي به‌رامبه‌رت کردوره و بقی هه‌ستاندویت، بو‌یه
هه‌رکات که توشی نه و حالته بوویت یان باس کرا یه‌کسه‌ر هه‌لده‌کو‌تیه
سه‌ر هاو‌رپیکه‌ت و تیر‌غهبه‌تی ده‌که‌یت، وه‌ک تو‌له سه‌ندنه‌وه‌یه‌ک، جا
بو‌چاره‌سه‌ر کردنی نه‌م حالته‌ش بگه‌رپوه بو‌ نه‌م نایه‌ته‌ی خواره‌وه: ﴿
وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ
﴿۱۳۳﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَبِيرِ وَالصَّغِيرِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۴﴾﴾ (آل عمران: ۱۳۳-۱۳۴).

واته: هه‌ول بده‌ن و پینش‌برکی بکه‌ن بو‌ لیخوشبوونی خوابی و به‌ده‌ست
هینانی ره‌زانه‌ندی خوی گه‌وره و میهره‌بان، وه بو‌ به‌ه‌شتیک که
پاناییه‌که‌ی به‌ نه‌ندازه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، وه ئاماده‌ کراوه بو‌
که‌سانیک که له خوا ده‌ترسن و پاریزگارن وه نه‌وه‌که‌سانه‌ی که له
ماله‌کانیان ده‌به‌خشن و له کاتی بوون و نه‌بوونی و خوشی و ناخوشیدا، وه
نه‌وه‌که‌سانه‌ش که بق و کینه‌ی خویان ده‌خونه‌وه و لیبوره‌ن به‌رامبه‌ر به
خه‌ لکی وه خوی گه‌وره‌ش چاکه کارانی خوش ده‌ویت .

جا بەرپۆزىم ... خواردەنەوھى پىق و كىنەو غەيبەت نەكردنى ئەو كەسەي
 كە خراپەي بەرامبەرت كەردوھ، ياخود تورپەي كەردووي نىشانەي
 خۇپارزى و چوونە بەھەشتى خوايە. ھەرەك پىغەمبەرى خوا ﷺ
 دەفەرموويت: ((مَنْ كَظَمَ غَيْظًا "وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ" دَعَا اللَّهَ عَزَّ
 وَجَلَّ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ اللَّهُ مِنَ الْحُورِ مَا
 شَاءَ))^(۱).

واتە: ھەر كەس يېق و كىنەي خۇي بخواتەوھ لە كات يېكدا تواناي ھەيە
 ھەقى خۇي بكاتەوھ لە بەرامبەرە كەي، ئەوھ خۇاي گەورە لە پۆئى
 قىامەتدا لە سەر ووي ھەموو خەلگەوھ بانگى لى دەكات و سەرپىشكى
 دەكات لە ھەلبۇاردنى كام حۆرىيەي كە ئارەز ووي دەكات و پىي خوشە.

حەوھ: دل نەشكاندن و پازى كردنى ھاورپىيان و ئەو كەسانەي كە لە
 مەجلىسيان دانىشتوويت: كات يېك دەبينىت ھاورپىكانت باسى خەلكى دەكەن
 و غەيبەت يان دەكەن توش دەتەويت رېنگريان لى بکەيت و نەھىلى غەيبەت
 بکەن، بەلام ئەوان دەلئىن: بەم شىئوھە قورسى مەكە لە سەرمان لىشت
 دوور دەكەونەوھ و توش لەبەر خاترى ھاورپىيەتى كردن و دانىشتن
 لەگەلئاندا پازى دەبيت و بەلگو ھەندىك يارمەتیشيان دەدەيت لەسەر

(۱) أخرجه أبو داود في سننه (۴۷۷۹) والترمذي وابن ماجه وحسنه لغيره ، الشيخ الالباني في صحيح

غەببەت كۆردىنى مۇسۇلمان، جا چارەسەرى ئەمەش بەخوئىندەنە وەو يادكۆرنە وەى ئەم فەرمۇدەبەى پىئغەمبەرى خۇابە (ﷺ) كە دەفەرمۇببەت: ((وَمَنْ أَلْتَمَسَ رِضَاءَ النَّاسِ بَسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ))^(۱).

واتە: ھەر كەسبىك بىبەببەت كە خەلكى لە خۇبى پازى بىكات بە تۇرەبۇونى خۇا، ئەو خۇابى گەورە دەببەتە دەست خەلكى.

دەى مۇسۇلمانە بەرپۆزەكان كاتىك دەتەببەت ھاورپىكانت پازى بىكەببەت بەوەى كە غەببەت بىكەن كە خۇا پىبى ناخۇشە ئەو كاتە خۇابى گەورە دەتەتە دەست خەلكى.

ھەببەت: بەرەز كۆردنە وەى خۇت بەسەر خەلكىدا: ئەو بىش بەشكاندەنە وەو بەكەم زانىبى كەسانى تر، وەك ئەوەى بلىبى: جا فلانە كەس چىببە؟ بە خۇا ھىچ نازانىبەت بىان باش تىبى ناگات، مەبەستەت بەمە تەنھا كەم كۆردنە وەبە لە پلە و پابەى بەرامبەر وەواش پىشان بەدەببەت كە خۇت زىببەتارى لەو.

بۇ چارەسەركۆردىنى ئەم ھالەتەش تەنھا بەوە دەببەت كە بىرو باوەرپت واببەت ئەوەى لای خۇابى گەورەبە زۆر باشترو چاكترە، وەئەم دونىابەش

(۱) جزء من حدیث أخرجه الترمذی وغیره، وهو صحیح لغیره، الترغیب والترہیب (۲۲۵۰)، انظر تخریج الطحاویة

لاى خۋاى گەورە بەئەندازەى يەك بالە مېشۋولە بە ھاو قىمەتى نىبە، ۋە كەسى غەببەت كراۋىش لاي خۋاى گەورە پى دەجىت پىزى زۆتەر بىت لەتۆ! ۋەك پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر موۋىت: ((رب أشعث مدلولع بالأبواب، لو أقسم على الله لأبره))^(۱).

ۋاتە: جارى ۋاھىيە پىاۋىكى سەرو قز ئالۆزكاوو تەپو توۋاۋى و دەركراۋ لە دەرگا خەلكى بەكەم تەماشاي دەكەن و پىزى لى ناگرن ئەگەر سوۋىند بخوات و بلىت خۋايە دەبىت ئەۋ شتەم بو ئەنجام بەدەيت خۋاى گەورەش سوۋىندەكەى ناخات و شتەكەى بو جى بەجى دەكات.

چو ارەب: يارى و گالته كردن: جارى ۋاھىيە لە دانىشتنىكدە دەبىنىت پىاۋى ۋاھىيە بە راست و چەپى خۇيدا چاك و خرابى خەلك باس دەكات و لە پاشملە لىيان دەدوۋىت ئەمەش لە شىۋەى گالته جارىدا بوئەۋەى خەلكى پى پى بەكەنن و بلىن بەخۋا گالته چىبە؟! (بەلى لە سەردەم و پۇزگارى ئەمپوشماندا غەببەت بەرگىكى جۋانتى بە بەرداكرەۋە ۋە شىۋەى شانۇگەرى و لاساى كردنەۋەى خەلكىدا پىشكەش دەكرىت و بە شىۋەى ھەزەلى ۋىپىكە نىناۋىش پاشان لە سەر شاشەى تەلە فزىۋن و كەنالە كانەۋە ئاراستەى خەلك دەكرىت كە ئەمەش جۋرىكە لە غەببەت كردن بە كەردەۋە) جا بوچارە سەرى ئەم حالەتە ئەم فەرموۋدەيە

(۱) صحيح مسلم (۲۶۲۲).

بە پىرخۆت بەيتنەوہ كە پىتغەمبەر (ﷺ) دەفەر موويت: ((وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ بِالْحَدِيثِ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيَكْذِبُ وَيْلٌ لَهُ وَيْلٌ لَهُ))^(۱).

واتە: وەيل كە شىويكە لە شىوہ كانى دۆزەخ بۆ ئەو كەسەى كە قسە دەكات بۆ خەلكى وپاسى خەلكيان بۆ دەگىزىتەوہ بە درۆ بەس بۆ ئەوہى كە دانىشتوان پىي پىبەكەن، وەيل بۆ ئەو كەسە، وەيل بۆ ئەو كەسە.

بە راستى زۆر ترسناكە ئازىزانم بۆيە خوشەويستمان (ﷺ) بە وشىوہىە ووشەى وەيل چەند جارێك دووبارە دەكاتەوہ.

پێنجەم: ھۆكارىكى تر كە مروث توشى غەيبەت دەكات برىتتە لە ھەسودى: ئەم جوړەش لە كاتىكدا پوودەدات كە كەسێك بە باشە باس دەكرىت لە ناو خەلكىداو ئەو كەسەش خوشەويستە لە لای خەلكى و پىزى خۆى ھەيە، لە و كاتەدا كەسى ھەسود كە بىستى بەم جوړە مەدحى ئەو كەسە دەكرىت يەكسەر توشى ھەساسىەت دەبىت و راستەوخۆ پەنا دەباتە بەر غەيبەت كردنى، چونكە ھىچ پىگەيەكى تر شك نابات، جابراى خۆم خوشكى بە پىزى.... بىگومان كەسى ھەسود ھەز بە خىرو خوشى بەرامبەرى ناكات، بە تايبەتى كەسانى نەفام و نەزان، ھەرگىز ھەز بە

(۱) أخرجه الترمذي وأبو داود وغيرهما، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح الترغيب والترهيب)

(۲۹۴۴) وغاية المرام (۳۷۶).

پىزدارى و پلە بەرزى زاناىان ئاكنە و ھەمىشە دەيانەوېت لە پىنگەى
 غەببەتەو ھە داخى خۇيانىان پى بېرېژن، بۇيە پىويستە زۇر باش بزانرېت لە
 كاتىكدا كە غەببەتى زاناىان دەكرېت ئەو ھە پلە و پاىەى زاناىان كەم
 نابېتتەو ھە لىكو تەنھا رۇو رەشى بۇ كەسى غەببەتكار دەمىنېتتەو ھە ھىچى
 تر.

سەرھەلدىنى غەببەتېش لە رىگائى ھەسۇدببەو ھە زىاتر لە نىوان ئەو
 چىنانەدا رۇو دەدات كە ھاوپېشەن، چۇنگە ھەندىك جار بىنېنى نازو
 نىعمەت بەسەر كەسانى ھاوپېشەى خۇتەو ھە دەبېتتە ھۇى رىق و كىنەو
 پاشان ھەسۇدى و پاشان غەببەت كرىنى.

شەھشە: دەست بەتالى و بى كارى و ھەست كرىن بە بىتاقەتى ئەم
 مروفە وا لىدەكات كە رۇژانەو بەردەوام ھەر خەرىكى غەببەت و
 غەببەتكارى بېت، ھە خوى تەواوى پىئو بەگرېت و باسى خەلكى بكات، جا
 بۇ چارەسەرى ئەم جورەش: پىويستە ھەمىشە مروفە خوى سەر قال
 بكات بە يادى خواو گۇرپايەلى پەروەردگارېەو بەردەوام بېت لەسەر
 ھەرگىرنى زانست و خو خەرىك كرىن بە كارى چاكەو ھە دووربەكەوېتەو ھە لە
 ھەموو كارىكى خراب و بەد. ھەر ھەك خۇشەوېستمان (ﷺ) دەفەرموېت:
 ((لَا تَزُولُ قَدَمَا ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ خَمْسٍ عَنْ

غَمْرِهِ فِيمَا أَقْنَاهُ وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ وَمَالِهِ مِنْ أَيْنِ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ الْفَقْهَ وَمَاذَا عَمِلَ فِيمَا عِلْمٍ»^(۱).

واتە: لە پوڤى قىيامەتدا دوو پىيى ھىچ كەسنىك لەنەوھى ئادەم ناچولى تا پرسىياري دەربارەى پىنج شت لى نەكرىت: تەمەنەكەى لە چيا سەرفى كردووه؟ وە گەنجىتەكەى چۆن بەسەرى بردووه؟ لە خواپەرستىدا ياخود لە كارى خراپ و گوى نەدان بە فەرمانەكانى خوا؟ وە لە مالەكەى چۆن پەيداي كردووه و لە چيشدا سەرفى كردووه؟ وە پرسىياري لى دەكرىت دەربارەى زانستەكەى كەچى سودىكى پىي گەياندرۆه و ئايا چۆن گەياندوويەتى (ھەتا چى سنوورىك كردهوھى بە زانىيارىكەى كردوھ)؟ ...جا بەپراستى ژيان پىكھاتووھ لەم چەند پرسىيارەو بەم قوناغانەشدا تىدەپەرىت، كەواتە با ھەول بەدەين ئەم پرسىيارانە ھەر لىترە پىيش ئەوھى پوڤىك بىت بە خزمەتى بگەين و پرسىيارمان لى بكرىت وەلامى بو ئامادە بگەين و خوئمانى پى برازىنەنەوھ.

۱۹۵۳: جارى وا ھەيە مروڤ بو نزيك بوونەوھى لە كەسانى خاوەن پلەو پروڤەو ئىش و كارو دەسەلاتداران، ھەلدەستىت بە باس كردن و غەبىيەت كردنى كرىكارو كار مەندان و كەسانى ترو شكاندنەوھىيان بەمەبەستى گەيشتن بەو شوپنە يان بەو كارە، بەلا مروڤ پىويستە

(۱) صحيح سنن الترمذى (۱۹۶۹) وأنظر سلسلة الصحيحة (۹۴۶)

ھەمىشە بىر لە دەسەلاتى خاۋا فەرمودەكانى بىكاتهو، ئەوسا بۆى دەردەكەۋىت كە پىزق و پۆزى تەنھا لاي خاۋايەو ھەر خاۋاي گەرەشە كە دەفەر موۋىت: ﴿مَنْ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا﴾ (الزخرف: ۳۲).

ۋاتە: ئىمە لەنىۋانىاندا بژۆۋى ژيانمان دابەش كىردوۋە، لە دونىادا ھەندى كەس دەۋلە مەندو ھەندى كەس شىھە ژار، ۋە ھەندىكىانمان چەند پلە بەزى كىردۆتە ۋە بەسەر ھەندىكى تىرئاندا، تا ھەندىكىان ئىش و كار بە ھەندىكىان بىكەن.

موسلمانى خۆشەۋىست ھۆكارى تىرىش زۆن كە غەبىيەتى پىۋە دەكرىت لەۋانە: كاتىك كەسىك كارىك ئەنجام دەدات ۋەنھىيە لاي تۆبەلام لە شوپىنىك باس دەكرىت ۋە تۆش يەكسەر ۋا دەزانى ئەو كارە فلان كەس كىردوۋىتى ناۋى دەبەيت ۋە ئاشكرائى دەكەي، ئەۋە دەبىتە غەبىيەتى، يان جارى ۋاھەيە كەسىك دەستى نارۋات تۆش خىرت پى كىردوۋە ۋا يارمەتت داۋە لەۋ كاتەدا لاي خەلگى باسى دەكەيت ۋە دەكەۋىتە شكاندەۋەي ۋە غەبىيەتى دەكەيت.

ترسناکی غذیهت له روانگهی فهرموودهکانی پیغه مبهروه (ﷺ)

په کله: هارولئی به ریزه ابوبکره (خوایی بازی بیت) ده فهرموویت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ فِي خُطْبَتِهِ فِي حِجَّةِ الْوُدَاعِ: إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، وَفِي بَلَدِكُمْ هَذَا، لِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْعَائِبَ))^(۱)

واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له حه جی مال ناواییدا ووتاریکی بو مان خوینده وه و ناموزگاری کردین و فهرمووی: نهی موسولمانان ناگادارین و باش بزنان که خوینتان و مالتان و ناموس و غذیهت و باس کردنی به کتری حه رانه له سهرتان، ههروه کو حه رامیتی کوشتارو ناشوب نانه وه له م پیژده پیژده دا، وه له مانگه پیژده دا، وه له شاره پیژده دا که شاری مه ککه یه، وه هر که سیش له م شوینه یه ناماده یه و گوئی بیستی نه م قسانه یه، بابیگه یه نیت به و که سه ی که نه هاتوه و ناماده نییه.

موسولمانی خوشه و بیسته لپروه وه باش بزانه ز سهرنج بده که پیغه مبهری خوا (ﷺ) چون ناگادارمان ده کاته وه له حه رامیتی خوین پشتن ونانه وه ی ناشوب و دووبه ره کی، هر واش ناگادارمان ده کاته وه له باس کردن و غذیهت کردنی موسولمانان به حه رامی.

(۱) صحیح البخاری (۶۷) و صحیح مسلم (۱۶۷۹).

حذوہ: ماوہ لی بہ پریز براء کربی عزب (خو لیتی بازی بیت) دہ فہ رمویت:
 پیغہ مبر (ﷺ) فہ رمویہ تی: ((الرَّبَّاءُ اِثْنَانٌ وَسَبْعُونَ بَابًا، اَدْنَاهَا مِثْلُ اِثْنَانِ
 الرَّجُلِ اُمِّهٖ، وَاِنَّ اَرْبِي الرَّبَّاءِ اِسْتِطَالَةٌ الرَّجُلِ فِي عَرَضِ اُخِيهِ))^(۱)

واتہ: پیبا (سوو خواردن) حہ فتاو دوو بہ شہ: کہ مترین و سوو کترین
 بہ شیان و ہکو ٹوہ وایہ کہ پیاو (زینا) لہ گہ ل دایکی خویدا ٹہ نجام بدات،
 و ہگہ ورہ ترین پیباش ٹہ وہیہ کہ کہ سیک باسی ناموس و شہ رہ فی براکی
 بکات و لہ پاش ملہ باسی بکات یان بوہ تانی بو ہ لیبہ ستی، جا
 مہ بہ ستیش لہ باس کردنی ناموس و شہ رہ فی خہ لکی و غہ بیہ ت کردنیان،
 کہ گہ ورہ ترین پیبایہ ٹہ وہ نیبہ کہ حہ ددیکی شہ رع یان جہ لده ی لی
 بدریت، نا بہ لکو جوڑیکہ لہ تاوانہ گہ ورہ کان، ہہ روہ ک زینا کردنہ کہ
 تاوانیک ی گہ ورہ یہ، پاک و بیگہ ردی تہ نہا بو خوابہ، کوان خاوہن
 ژیرہ کان؟ لہ بہ رامبر ٹہ نجامدانی ٹہ تاوانہ دا، اللہ اکبر کوا ٹہ و باوہ پری
 کہ دلہ کان روشن دہ کاتہ وہ؟ جا سبحان اللہ خواردن ی پیبا چہ ند حہ رامہ و
 چہ ند تاوانیک ی گہ ورہ یہ؟ تا خوی گہ ورہ بہ شیوہ یہ کی و باسی دہ کات
 و ہہ رہ شہ و جہ نگ رادہ گہ یہ نیت لہ گہ ل ٹہ و کہ سہ ی کہ دہ یخوات و
 مامہ ٹہ ی پیوہ دہ کات، یان و باسی دہ کات بہ ٹہ ندازہ ی زینا کردن لہ
 گہ ل دایکی خویدا (پہ نا بہ خوا) جا لہ مہ ش خراپتر باس کردنی ناموس و
 شہ رہ فی خہ لکی یہ.

(۱) صحیح الترغیب و التہیب (۱۸۵۷) السلسلۃ الصحیحہ (۱۸۷۱)

دەئىتر با كەسانى (غەببەت) چى لەدواى بېسىنى ئەم بەلگانەوہ زمان دريژ بگەن چۆن دەيانەوئىت؟ با عەببەو عارى موسلمان ھەلمالن چۆن دەيانەوئىت؟ يان چۆن پېيان خوشە، يان با جاسوسى لە سەر موسولمانان بگەنە پېشەى خوئيان و بەردەوام بن

بەلام ئايا لە سزاي خوایی و تۆلەى بە ئىشى خواى گەورە پزگارىان دەببىت؟ نەخېر... ئەى بو كوي دەچن؟ ئايا نازانن پۆزگارېك دادبىت كە لىپرسىنەوہى خوایی ھەيە و مردن و ناوگوپو ساحەى مەحشەر و حوكمى خوایی لە پېشە؟ جا توخوا پېغەمبەرى ئازيز (ﷺ) كاتېك بە داىكمان خاتو و عائىشەى (خوالى پازى بىت) فەرموو: ((لَقَدْ قُلْتِ كَلِمَةً لَّو مُزِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمَزَجَتْهُ)) واتە: ووشەيەكت ووت ئەى عائىشە ئەگەر تىكەل بگرېت بە ئاوى دەريا ئەوا رەنگ و تام و بوئى ئەو ئاوه دەگوپېت.

تەنھا لەسەر ووشەيەكى كەم ئەى ئايا دەببىت حالى ئەوانە چۆن بىت كە بەردەوام "توتى ئاسايى" ھەر دەيلن و ھەر دەيلنەوہ و بەردەوامن لە باس كردن و غەببەتى خەلكى؟ يان دەببىت چى دەريايەك خوئى بو ئەم تاوانە بگرېت و بو گەن نەكات؟ بوئە وەك ئاموژگارېك ئەى خوشك و براى خۆم.... نەكەى خۆت بخەيتە بەر سزاي خوایی بو تەنھا چەند ساتىكى كەمى ئەم دونيا بى نرخەى كە زۆر كەسانى بە ھىلاكا بردوہ. خۆت بپاريزە پېش ئەوہى فەرمووى دۆزەخت لى بگرېت.....

سۈپىيە: ھاۋەلى بەرپىز غَمْرُو كورپى شُعَيْب لى باوكىيە ۋە ئەۋىش لى
 باپىرىيە ۋە (خوالىيان رازى بىت دەيگىرتتە ۋە كە: ((أَلَهُمْ ذَكَرُوا عِنْدَ
 رَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا فَقَالُوا: ((لَا يَأْكُلُ حَتَّى يُطْعَمَ وَلَا يَرِحَلُ حَتَّى يُرْحَلَ
 لَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) اغْتَبْتُمُوهُ: فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) إِنَّمَا حَدَّثْنَا بِمَا
 فِيهِ، قَالَ: ((حَسْبِكَ إِذَا ذَكَرْتَ أَخَاكَ بِمَا فِيهِ))^(۱)

ۋاتە: لى مەجلىسى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) باسى پىۋايىكىيان كىردو
 ۋوتيان: ناتوانىت بخوات تاكو دەر خواردى نە دەى، ۋە ناتوانىت ۋلاخە كەى
 بو لى بخوردىت تا بو لى نە خورپىت (ۋاتە: بىدەسە لاتە) جا پىغەمبەرى
 خوا (ﷺ) فەرموۋى: غەببەتتان كىرد، ۋوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)
 باسى شىتىكىمان كىرد كە تىايدا بو، ئەۋىش فەرموۋى: بەسە باس كىردى
 براكات كە بىتتە غەببەت، با ئەۋرە ۋىشتەشى تىدائىت، گەر پىسى ناخوش
 بىت.

كەۋاتە برايانى بەرپىزىم.... خوشكانى ئازىز... بەسە ۋە تا كەى
 غەببەتى براۋ خوشكى موسولمانت دە كەيت؟ ھە تا كەى دوو زمانى ۋ باسى
 موسولمان؟؟!! دە كە ۋاتە با ھەر يەك لى ئىمە بىرىك لى حالى خۇى
 بكاتە ۋە، بزانىت ئايا كى ھە يە لى ئىمە بى ھە لى ۋ كەم ۋ كورپى بىت؟؟ ئەى

(۱) أخرجه الاصبهاني، وحسنه لغمره الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب (۲۸۳۶).

باشە كىٰ له ئىمە له شەيتان ئەمىنە و پارىزراوہ ؟؟ بشزانە سوئند بە خوا
له دەرگاى ھەر مالىك بەدەيت ئەوہ ھەر زۆر زوو له دەرگاكت دەدرىتەوہ .

غەببەتى زانايان و پىاوچاگان

بزانەبراى موسولمان كە باس كردن و غەببەت كردنى زانايان
و پىاوچاگان و ھەر غەببەت كردنى كەسانى سادە و نەشارەزا نىبە، چونكە
گەر تۆ غەببەتى خەلكى ئاسايى و سادە بكەيت تەنھا خراپەت بەرامبەر
خودى ئەو كەسە كردووە، بەلام گەر تۆ باسى زانايان و پىاوچاگان بكەيت،
ئەو خراپەت بەرامبەر خۆى كردووە ھەك سەرچەم موسولمانى تر، و
خراپەت بەرامبەر ئەو عىلم و زانايارى و شەرەعە كردووە كە لاىەتى و
شارەزايە تىيدا، بەلى كاتىك باسى زانايەكى شارەزا له شەرەع دەكەيت بە
خراپە و غەببەتى دەكەيت (كە پىٰ دەچىت واش نەبىت) له بەر چاوى
خەلكى دەخەيت و سووكى دەكەيت، ئەو خەلكەش بە چاوى رىزەوہ
سەيرى ناكەن و قسەى لىٰ و ھەرناگرن، بەلكو بگرە بۆ پرسىارو ھەرگرتنى
فەتواش ناگەرىنەوہ لای، و ھەندى جار ئەوہشى خەلكى گووى لىدەگرىت
و پرسىارى لىٰ دەكات گومانى تىيدايە، چونكە تۆى موسولمان بە خراپە
باست كردووە و غەببەتت كردووە، ئەو كاتە تاوانىكى گەورەت بەرامبەر
شەرىعەت ئەنجام داوہ .

ئەوھى گومانى تېدا نىيە ئەوھى: زانايان بۆچۈنى پاست و ھەلەشيان ھەيە وە ھىچ كەس لە وان و لە ئىمەش بى كەم و كۆپى و بى ھەلە و بى تاوان نىيە، بۆيە نابىت و دروست نىيە ئىمە ھەلەى زانايان بگەينە پىخۇش كەرىك بۆ غەببەت كىردن و كەم كىردنەوھى زانىيارى و شان و شەوكەتيان، لەبەرئەوھى لە سىروشتى ھەموو مەوقىكە كە كەم و كۆپى ھەلەى ھەبىت، بۆيە پىويستە لە سەرمان ھەركاتىك ھەلەيەكمان لە زاناياك يان بانگەوازكارىك يان پىش نوپۇ ووتار خويىنى مزگەوتىك بىنى نەكەوينە باس كىردن و غەببەت كىردىيان، بەلكو پەيوەندى پىوہ بگەين تا ئەو ھەلەيەمان بۆ پوون بىبىتەوہ، چۈنكە جارى وا ھەيە كاتىك كەسىك شتىكت بۆ دەگىپىتەوہ لە فالان كەسەوہ بەھەلە بۆت دەگىپىتەوہ، يان لە و قسەيەى كە بۆتۆى دەگىپىتەوہ جوان لىنى تىنەگەيشتوہ، يان جارى واھەيە ئەو كەسەى قسەكەت بۆدىنىت نىيەتى خراپەو مەبەستى شكاندنەوہ و ناشرىن كىردنى ئەو زاناو مامۇستاو وتار بىژەيە .

بۆيە داواكارم لە گەنجانى تازە پىگەيشتوو و فىرخوازانى زانستى شەرى لە خوای گەورە بىرسن و باس كىردنى زانايان نەكەنە كاغەزىكى سىپى چۆن بىانەوئىت ھەلى بدەنەوہ لەسەرى بنوسن، بەھەوہسى خۇيان باسبى ئەم زاناو ئەو زانا بگەن و قسەيان لەسەر بگەن، توخوا گەر غەببەتى خەلكى تاوانىكى گەورە بىت، ئەبىت غەببەت كىردنى زانايان چەندىك گەوترە ترو تاوانتربىت؟

موسلمان خۆشەويست بە گشتی غەیبەت کردنی زانایان چەندین ئاکامی خرابی لێدەکەوتتەو لەوانە:

۱. غەیبەت کردن و ناشرین کردنی زانایان دەبێتە وەرنەگرتنی ئەو حەق و راستیەى که دەيلین، لەکەدارکردن و غەیبەت کردنی زانایان وەک لەکەدارکردنی کەسێکی ئاسایی نییە، بەلکو کاریگەری زیاتر و زۆرتەرە وە ناشرین کردن و لەکەدارکردنی ئەو حەق و راستیەى که لایەتی.

۲. زانایان میرات گری پێغەمبەری خوان (ﷺ) بۆیە لەکەدار کردن و غەیبەت کردنیان لەکەدار کردن و بى پێزى بەرامبەر بەو زانیارییەى که لە پێغەمبەری خواوە وەریان گرتوو، وە ئازاردانی پێغەمبەری خوايە (ﷺ) هەر وەک ابن عباس (رضی اللہ عنہ) فرمویەتی: ((مَنْ آذَى فَقِيهًا فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ))، وَمَنْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَدْ آذَى اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ))^(۱)

واتە: هەرکەسێک ئازاری زانیەک بدات ئەو ئازاری پێغەمبەری خواي (ﷺ) داو، وە هەرکەسێک ئازاری پێغەمبەری خوا (ﷺ) بدات ئەو ئازاری خوا گەورەى داو، کاریکی وای کردوو که خواي پەروەردگار پێی پازى نییە و پێی ناخۆشە.

۳. غەیبەت کردن و باس کرنی زانایان بە خرابە دەبێتە هۆی دوور کەوتنەو هەى فێرخوازانى زانستى شەریعەت لێیان، بۆیە لەو کاتەدا

(۱) الترغيب في فضائل الأعمال وتواب ذلك ۳۱۶/۱، الفقيه والمتفقه للبغدادى ۱/۱۴۰.

قوتايىنى زانست خواز بەردەوام دەبەن لەسەر پىڭگەي خۆيان بى پىنموني كەريكى دىسۆزوخەمخۆر، وە توشى چەندەھا ھەلە و پى ھەلخيسكان دەبن، بۆ؟ لەبەر ئەو ھەي كەسانىك بە نەشارەزايى و پىق و كىنەيان بەرامبەر بەزانايان ھەلدەكوتنە سەريان و لەكەداريان دەكەن و لەبەرچاوى خەلكيان دەخەن، ئەوكاتە خەلكى وەكو پانە مەپى بى شوان پەرت و بلاو دەبن و چەندەھا بۆچوونى جياواز دروست دەبىت، ھەمووى بە قسە و لە خوانەترسانى كەسانىكى سەرگەرم و تازە پىڭگەيشتوو، كە ھەندىك جار قسەي وا دەكات و فەتواي وا دەدات زانايان ناوڤىن بە و بوڤىيە فەتوا بەن، كەسانىك سوڤىند بە خواي گەورە پى دەچىت شارەزايان نەبىت لە ماناي (لا إله إلا الله) كە بنەپەت و بنچىنەي ئيمانە، وە شارەزايان نەبىت لە زمانى عەرەبى كە گەورەترين ھۆكارە بۆ تىڭەيشتن لە قورئان و سوننەت بە شيوھى راست و دروست كەچى ھەلدەكوتنە سەر زانايان و لە خواترسان و غەيبەتيان دەكەن و لەكەداريان دەكەن ، زانايەك كە دەيان سال بگرە زياتر تىكۆشاوھ و شەو نخونى و ماندوو بوونى بينيوھ، تا بگاتەرادەيەك خەمخۆرى تۆ بىت و لە گەورەيى خواي گەورە و سزاي دۆزەخ ئاگادارت بگاتەوھ، كاتىك غەيبەتي دەكەيت، ئايا تۆ شارەزاترى لەو؟ نا، سوڤىند بە خواي گەورە، تۆ لەو خەمخۆرتى بۆ موسولمانان؟ بە گومانى خۆت بە ئى، بەلام سوڤىند بە خواي گەورە نەخىر، بۆيە موسولمانى خۆشەويست گۆشتى زانايان مەخۆن (غەيبەتيان مەكەن)،

چونكى (لحوم العلماء مسمومة) واتە: خواردنى گزشتى زانايان ژەھراوييە، بۆيە ھەر كەسىڭ بەر بېيتتە گىيان زاناياىنى راستە قىنە و غەبىيە تىيان بىكات و تانە و تەشەرىھىيان لى بىدات با بى گومان بىت و ھەك كەسىڭكە خۆى ژەھەر خواردوو كىردوھ و خۆى لە ناو بردوھ .

بەلام لىرەدا پرسىيارىڭ دىتە پىشە ھوھ دەكرىت: نەگەر زاناىەك ھەئەيەكى كىردبوو يان زىاتىر ئاىيا باس كىرنى غەبىيە تە يان نا؟

وھلام: موسولمانى خۆشەويست خۆى گەورە فەرمانى پى كىردووين كە قىسەى ھىچ كەسىڭ نەخەينە پىش قىسەى خىواو پىئەمبەرى خىواو (ﷺ)، ھەر ھەك خۆى گەورە دەفەر موىت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ عَلِيمٌ﴾ (الحجرات: ۱).

واتە: ئەى ئىمانداران قىسەى ھىچ كەسىڭ مەخەنە پىش قىسەى خىواو پىئەمبەرى خىواو (ﷺ)، تەقواى خىواتان ھەبىت و لە خۆى گەورە بىترىن، خۆى گەورە بىسەر زاناىە .

دروست نىيە بە ھىچ شىئەيەك بۆچوون و قىسەى ھىچ كەسىڭ بخەيتە پىش قىسەى خىواو پىئەمبەرى خىواو (ﷺ) نەگەر خۆت بە ئىماندار ئەزانىت، بۆيە كاتىڭ فەتواى زاناىەكت بىنى پىچەوانەى فەرمودەى خۆى گەورە و پىئەمبەرى خىواو (ﷺ) ھەرى ناگرىت و كارى پىناكەيت، بەلكو

لە ھەمان کاتدا نەك غەببەت نییە بە لكو پێویست و واجبە كە خەلكی
 ئاگادار بکەیتەووە لەو ھەلەبە بە لئزانی و لەسەرخۆیی، چونکە گەر ھەر
 بلیین فلان کەس ئاوا و ئاوا زاناو شارەزایە و چاوی پۆشی لە ھەلەکانی
 بکریت ئەو کاتە بەتەواوی شەری خۆی گەورە دەگوریت، لە جیاتی
 بەکخوا پەستی ھاوڵە بریاردان بۆ خۆی گەورە بلأو دەبیتەووە، چونکە
 لەناو بەناو زانایان و مامۆستایان ھەبە ھاوارکردن بۆ جگە لە خۆی گەورە
 بە دروست دەزانیت لە کاتیگدا گەورەترین تاوان و شیرکە، گەر لایەنی
 ھەلەئێ ئەو کەسانە پوون نەکریتەووە ئەو بێگومان خەلكی بە ھۆی بەناو
 زاناو مامۆستاو شوپنیاو دەکەون و سەریان لێ دەشیویت، یان گەر لایەنی
 ھەلەئێ ئەو کەسانە پوون نەکریتەووە ئەو کاتە لە شوپنی سوننەت بیدعە و
 شتی خراب بلأو دەبیتەووە، بەلێ کەسانیک ھەرچەندە پێیان بوتریت زاناو
 شارەزا گەر بنەمای جیا کرئەووەی سوننەتیاو لە بیدعە نەبیت، ئەو بێ
 گومان بیدعە دەکەن و خەلكیش لە سوننەت دوور دەخەنەووە لەسەر
 بیدعە پەروەردەیان دەکەن، بۆیە زانایەك ئیجتیھادی کردووە و حەقی
 نەپیکاوە تێیدا دەبیت ھەلەکەئێ پوون بکریتەووە بە لئسۆزی و ریز گرتنی
 تەواو لە زاناکە، بەلام کەسانی نەشارەزاو بیدعەچی پێویستە باس بکرین
 و پەردە لە پووی بیدعەکانیان ھەلبمالدریت، تا دینی خۆی گەورە بە
 پوخت و پاکی و دوور لە شتی پڕو پوچ لە ناو خەلكیدا بلأو ببیتەووە، وە

كەسانىڭ بەنە زانى يان كەسانىڭ بە مەبەستى خراپيان نەتوانن سوننەتى پاك و پېرۆزى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بگۆرن.

۴. لەكەدار كوردنى زانا يان و غەببەت كوردن يان بى نىرخ كوردن يانە لەبەر چاوى خەلكى، وە نەمانى شان و شەوكت و پىزىيانە لە دلىاندا، كە ئەمەش دوژمنانى ئىسلام دىلخوش دەكەت، ھەر بۆيە لە زۆرپەى وولاتە ئىسلاميە كاندە زانا يان بى پىزۆ بى نىرخ كراون، چونكە كەسانى نا شايستە زانا يان يان بى پىزۆ بى نىرخ كوردو ھەر چاوى خەلكى (خوای گەورە ئەو كەسانە زياتر بى پىزۆ بى نىرختر بكەت كە دەيانە ویت سووكايەتى بە زانا يان و پياوچاكان و بانگەوازخووزان بكەن، آمىن).

۵. ھاتنەدى ئاواتەكانى دوژمن ھەر ھەمووى بە ھۆى بى پىز كوردنى زانا يان و غەببەت كوردن يانە.

بەلام لىرەدا دەبىت ئاگادارى خالىك بىن كە زانا يان قسەيان لەسەر كوردو ھە موسولمانان يان لى ئاگادار كوردو ھەتە ھە، ئەو یش ئەو ھە كاتىك دەوترىت غەببەت كوردنى زانا يان تاوانى زياترە لە غەببەتى كەسانى سادە، ئايا زانا يان گەر ھەلەشيان ھەبىت نايىت باسى ھەلەكانيان بكرىت؟ يان باس كوردنى ھەلەكانيان پىويستە و دەبىت پوون بكرىتە ھە؟

نیمامی البرہاری (پەحمەتی خۆی لیبیت) دەفەر مویت: بزانه که پی
 هەلخلیسکان و دەر چوون لە ڕیگای راست بە دوو شیوەیە:

پەكەم: پیاویك (زانایەك) ڕیگای راستی هەڵە کردووە، لە کاتی کدا تەنھا
 مەبەستی حەق بوو، لەم کاتەدا چەندێك ئێ و زاناو پیاوچاکە هیچ
 مەبەستیکی نەبوو تەنھا خێر و چاکە نەبیت، بۆیە نابیت شوینی هەڵەکی
 بکەوین، چونکە ئێ و کەسە شوینی هەڵەکی زانایان دەکەوین و دەش
 زانیت هەڵەکی لە ناو چوو.

دوووەم: کەسێك نكۆلی لە حەق و راستی دەکات و پێچەوانەکی زانایان و
 پیاوچاکانی لە خوا ترسی پیشینی خۆی دەجولیتەو، ئەو کەسێکی
 گومراو سەرلێشێواو و سەر لە خەلکیش دەشیوینیت، شەیتانیکی لە ڕی
 دەرچووی ئەم ئوممەتە، بۆیە هەرکەسێك بیناسی و شارەزای حالی بیت
 پێویستە خەلکی لێ ئاگادار بکات و هەو باسی حالی بکات بۆیان، تا خەلکی
 نەکەوێت بیدعە و سەر لێشێواویەکی و لە ناو بچن.^(۱)

بزانه (پەحمەتی خوات لیبیت) ئیسلامەتی هیچ بەندەییەکی تەواوو دروست
 نییە تا کەسێکی شوین کە وتووی راستەقینەکی پێغەمبەر (ﷺ) نەبیت و
 راستگرو موسوڵمانیکی تەواو نەبیت، و هەرکەسێك گومانی وابیت شتێك

(۱) شرح السنة للعلامة المحدث الإمام الرمھاري (ص ۲).

ماوه لە ئىسلامداو ھاوھ لانی پىغەمبەر (ﷺ) پىيان نەگە ياندووين، ئەو ھە سىكە ھاوھ لانی پىغەمبەرى (ﷺ) بە درۆ خستۆتەو، بەسە بەو قسەيەى كە دەيكات بىيتە ماىەى پارچە پارچەيى و تانەو تەشەنە دانى لە ھاوھ لانی پىغەمبەر (ﷺ)، ئەو كەسەى كەوا دەلەت كەسىكى گومراو سەرلەيشىواو ھەو سەر لە خەلكىش دەشىوئىنەت، كارىكى ھىتاو تە ناو ئاينى پىرۆزى ئىسلامەو ھە كە خۆى تىيدا نەبوو (۱).

و ھە پروانەو سەير بگە ھەموو ئەو قسانەى كە دەبىستىت لە كەسانى سەردەمى خۆت، پەلە مەكەو ھىچ كارىك مەكە لە خۆتەو، تا پرسىار دەكەيت و سەير دەكەيت: ئەو ھى كە دەوترىت و دەبىستىت لە كەسانى سەردەمى خۆت، ئايا ھاوھ لانی پىغەمبەر (ﷺ)، يان يەكەك لە زانايان ووتويانە؟ ئەگەر شتەك بەدى كرد لە بۆ چوون و قسەى ھاوھ لانی پىغەمبەر (ﷺ) و زاناياندا دەستى پىو ھە بگەرەو لىي دەرمەچۆ، و ھىچ قسەو بۆ چوونەك مەدە بەسەر قسەكانياندا، چونكە ئاگرى دۆزەخ دەتگرەت (۲).

(۱) جامع بيان العلم لابن عبدالبر (ص ۱۸۱۰).

(۲) شرح السنة للعلامة المحدث الإمام الرمھارى (ص ۲).

وہ بزائہ تہوہی کہ کۆمەلی موسولمانانی لەسەر بنیات بنریت تەنھا
 ھاوہلانی پیغەمبەرن (ﷺ) کہ ئەوان بە راستی ئەھلی سوننە و جەماعە
 بوون، بۆیە ھەرکەسێک دینیان لێوہرنەگزیت بی گومان کہ سێکی سەر
 لیشیواو بیدعەچیہ ، وە ھەموو بیدعە و تازە داھینراویک لە دیندا سەر
 لیشیواویہ ، وە ھەموو گومراو سەر لیشیواویک لە ئاگری دۆزەخداہ ،
 ھەرۆک ئیمامی عومەر (رضی اللہ عنہ) دەفەرموویت: ھێچ کہ سێک عوزری نیہ تە
 شوینی گومرایی و سەرلیشیواوی بکەوێت و ابزانیت پینمونی و خیری
 تیدایە ، ھێچ کہ سێک عوزری نیہ تە واز لە سوننەت و پینمونی بەینیت و
 واگومان بەریت کہ سەرلیشیواوی تیدایە ، ھەموو کاریک پوون بوتەوہ و
 حوججە و بەلگە جینگیر بووہ ، وە عوزر بۆ ھێچ کہ سێک نەماوہ .

پرسیارێک: ئایا کاتیك باسی ھەلەئە (بیدعەئە) ھەر کہ سێک دەکریت
 دەبیت باسی چاکەکانیشی بکریت؟

وہلأ: برای موسولمان گەر بە ووردی چاوی راستگویی پخوانیتە کتاب و
 نوسراو فەتواکانی (ابن تیمیة) (رەحمەتی خوائ لیبیت) بۆت دەردەکەوێت
 کہ شیخی ئیسلام (ابن تیمیة) (رەحمەتی خوائ لیبیت) کاتیك باسی ھەر
 کۆمەلێکی سەرلیشیواو دەرچوو لە ریگای راستی کردبیت، نابینیت باسی
 عیلم و چاکە و لە خوا ترسیانی کردبیت، چونکہ گەر باسی عیلم و چاکەیان
 بکریت ئەو کات دەبیتە دەعوہ کردن بۆیان، بەلکو لە چەندین نوسراو

کتابیدا زۆر بە تووندی پەددی ئەهلی بیدەع و سەرلێشێواوانی داووتەوێ، بۆیە زۆری لەسەریان نوسیوه، وەک لەم کتابانیدا بەرچاوت دەکەوێت: (درأ تعارض العقل والنقل)، (بیان تلبیس الجهمیة)، (منهاج السنة النبویة) کەوا زیاتر پەددی شیعەیه، (الحمویة)، (الواسطیة)، (التدمریة)، (التوسل والوسیلة)، (الرد علی البکری)، (الرد علی الأختائی)، وە جگە لەمانەش کە جیهادی گەورە (ابن تیمیة) (پەحمەتی خۆی لێبیت) بریتی بوو لە پەددانەوێ ئەهلی بیدەع، لە گەڵ کردنی جیهاد بە دەست و لاشە.

هەر وەک دەفەرموێت: ئەو کەسە پەددی ئەهلی بیدەع و سەرلێشێواوان دەداتەوێ کە سێکی موحامیدو تیکۆشەرە، هەتا (یحیی کوری یحیی) فەرمووێتی: پارێزگاری کردنی سوننەت و دیفاع کردن لێی گەلیک باشترە لە جیهاد^(۱)

وێ هەر وەها ئەگەر بڕوانیته فەتوای گەورە زاناوانی وەک (شیخ ابن باز، شیخ ئەلبانی، شیخ صالح الفوزان، شیخ عبدالعزیز الحمد السلمان) و زاناواتی تری شوێن کەوتووێ مەنەجی سەلەفی سالیح، بۆت دەردەکەوێت کاتیک باسی بیدەعی کەسانی بیدەعچیان کردووێ باسی عیلم و چاکەیانان نەکردووێ، چونکە باس کردنی چاکەکانیان بانگەواز کردنە بۆ

(۱) نقض المنطق للإسلام ابن تیمیة (رحمه الله) ص ۱۲

بیدعہ کہیان وہ پیویست ناکات (منہج الموازنۃ) واتہ: (واتا کاتیک باسی بیدعہ و خرابہیان بکریت باسی چاکہ کانیشیان بکریت) بہ کاربہینریت^(۳).

زہرہ روو زیانہ کانی غہیبت کردن

غہیبت کردن تاوانہ و بی گومانیش تاوانہ کان ہہ موویان خاوەنی زہرہ روو زینانی تاییہ تی خویانن لہ وانہ ش:

یہ کہم: عہم کردنی چاکہ: واتہ ہہ رکات غہیبتت کرد ئوہ بزانیہ کہ لہ چاکہ کانت کہم کراوہ تہ وہو لہ تہ رازووی ئوہ دونیات ہہ لڈہ گیریت و دہدریت بہ کہسی غہیبت کراو، ہہ روہک لہم فہرموودہ یہ دا ئامارژہ ی پیکراوہ، ہاوہ لی بہر پیز ابوہریرہ (خوا لئی پازی بیت) دہ فہرموویت: پیغہ مہر (ﷺ) فہرموویہ تی: ((أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ؟ قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ (ﷺ): ((إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ

^(۳) بھوانہ پیٹشہ کی کتابی (منہج أهل السنة والجماعة في نقد الرجال والكتب والطوائف)، کہ دانراوی شیخ ربیع بن ہادی عمیر المدخلی.

دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ»^(۱).

واتە: پېتغەمبەرى خوا (ﷺ) فرموى: ئايا دەزانن موفلىس (ئەوھى كە ھىچى نىيە) كىيە؟ ئەوانىش فرمويان: موفلىس ئەو كە سەيە كە نە پارەھى ھەيەو نە مالئىش، جا پېتغەمبەرى خوشەويست (ﷺ) فرموى: نەخىر، موفلىس لە ئوممەتى مندا ئەوھ نىيە كە مال و نە پارەھى نىيە، بەلكو كە سىكە كە لە دۇنيادا نوپۇزى كىردوھ، پۇتۇوى گىرتوھ، زەكاتى داوھ، بەلام جوپنى بە ئەو داوھو بوختانى بو ئەم ھەلبەستوھ، خوپنى ئەوى پشتوھو لەوى داوھ، بوپە لە پۇزى دايدا لە چاكەكانى ھەلدەگىرپىت و دەدرپىت بەو كە سەھى كە خراپەھى بەرامبەر كراوھ، وەئەگەر لە چاكەكانىشى تەواو بوو، ئەوھ لە تاوانى كەسى بەرامبەرى ھەلدەگىرپىت و دەدرپىت بەسەر ئەمدا، پاشان فرپى دەدرپىتە ناو ئاگرى دۇزەخى.

جا ئازىزان.... بىرىك بەكەنەوھ توخوا چەند ناخوشە كە لە دۇنيائى پىر كىشەو ناخوشىدا ئەم ھەموو ھەول و ماندووبوونەت داوھو ھەروا بە ئاسانىش لە پۇزى دايدا بدرپىت بە خەلكى!! ھەر بوپە (عبدالرحمن كوپى مەھدى) (رەحمەتى خوائى لىببىت) دەفرمويىت: ((ئەگەر لە بەر ئەوھ نەبوپە

(۱) صحيح مسلم (۶۷۴۴).

كە غەيبەت كىردن تاوانەو خۇاى گەورەش پىيى ناخۇشە بىكرىت، ئەوا ئارەزۇوم دەكرد هەرچى خەلكى ئەم شارە هەيە غەيبەت يان بىكرىمەيە، چونكە دەبىت چى شتىك لەو خۇشتر بىت كە لە پۇزى دوايدا لە ناو كىتپى چاكە كانددا كۆمەلە چاكە يەك بىينىت، كە خوت ئەنجامت نە داو، وە ئاگاشت لىي نە بوو، جا لە چاكە ي ئەوانەي كە غەيبەت يان كىردوى ياخود مالىان خواردوى يان هەر غەدىكىيان لە بەرامبەردا كىردوى دەدرى بە توى غەيبەت كراو بە بى ئاگا)).

دووم: هەلما لىينى كەم و كورى و كورپى لەمبەي لەمبەتە چى: كە بە راستى ئەمەيان زۆد لەو هەپەشانەي تر ناخۇشترو پىسوايى كەرتە ئەويش ئەو يە كە خۇاى گەورە خوى عەيب و كەم و كورپە كانى غەيبەت چى هەلدە مالىت، هەروەك أبو برزە الاسلمى و براء كورپى عازب (خويان لى پازى بىت) دەگىرنەو لە پىتەمبەرى خواو (ﷺ) كە فەرمويەتى: ((يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَعْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ يَتَّبِعْ عَوْرَةَ أَخِيهِ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ حَتَّى يَفْضَحَهُ فِي بَيْتِهِ))^(۱).

واتە: پىتەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمويەتى: ئەي ئەو كەسانەي كە بە دەم باوهرتان هىناو و راستى باوهر نەچوتە ناو دلە كاندانەو، غەيبەتى موسوالماتان مەكەن، وە مەشگەپىن بە دواي ناموس و كەم و

(۱) مسند أحمد (۲۰۳۳۲)، صحيح سنن أبي داود (۴۰۸۳)، الترغيب والترهيب (۲۳۴۰).

کوپرہ کانینادا، چونکہ ہرکہ سیک بہ دواۓ عہب و کہ م و کوپی براکہ ایدا بگہ ریت و شوینی عہبی برا موسلمانہ کہی بکہ ویت، ئہوہ خواۓ گہورہ عہب و کہ م و کوپرہ کانی ہلدہ مالینیت، وہ ہر کہ سیکیش کہ خواۓ گہورہ عہبی ہلبمالیت ئہوہ ریسواۓ دہکات ئہگہر چی لہ نیاو مالۓ خویشی دابیت۔ کہ واتہ ئہگہر دہتہ ویت خواۓ گہورہ عہبیت ہلئہ مالیت و عہبہ کانت بپوشیت لہ پوژی دوایدا ئہوہ تو عہبی خہلک دہر مہخہو بیشارہ وہ۔

سویہم: سزای ناو گور: واتہ غہبہت کردن دہبیتہ ہوۓ سزای گورپو نازار دانی مروث لہ ناو گوردا، لہ ابو یعلی کوپی سیاہ (خوا لینی رازی بیت) ((اللَّهُ عَهْدَ النَّبِيِّ ﷺ)) وَأَتَى عَلَى قَبْرِ يُعَذَّبُ صَاحِبِهِ، فَقَالَ: (إِنَّ هَذَا كَانَ يَأْكُلُ لُحُومَ النَّاسِ) ثُمَّ دَعَى بِجَرِيدَةِ رَطْبَةٍ، فَوَضَعَهَا عَلَى قَبْرِهِ، وَقَالَ: (لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُ مَا دَامَتْ رَطْبَةٌ))^(۱)

واتہ: (یہ علای کوپی سیاہ) دہفہرموویت: پیغہمبہری خوا (ﷺ) بہ تہنیشٹ گورپیکدا رویشٹ، فہرمووی: خواہنی ئہم گورہ ئیستا سزای ناو گورپی لہ سہرہ، وہ فہرمووی: (ئہمہ کہ سیک بووہ کہ گوشتی خہلکی خواردوہ، واتہ) غہبہتیانی کردوہ) پاشان داواۓ نہمامیکی دارخورمای

(۱) أخرجه الإمام أحمد (۳۵/۵ - ۳۶) وقال الشيخ شعيب الأرنؤوط: إسناده قوي.

کردوو لەسەر گۆرە کە ناشتی و فەرمووی: ئومێد وایە سزای لەسەر سووک بکرت هەتا کۆ ئەم دارە بە سەوزی بمینیتەو.

چوارەم: سزای ئاکری داوێخ: هاوێلی بەرپز انس کۆپی مالک (خوا لیتی پازی نیت) دەفەرموویت: پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((لَمَّا غُرَجَ بِي مَرَزْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نَحَاسٍ يَخْمِشُونَ وَجُوهَهُمْ وَصُدُورَهُمْ فَقُلْتُ مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ، قَالَ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ وَيَقْعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ))^(۲).

واتە: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: کاتێک شەپۆ دەویم پێکرا بەرز کرامەو بەو ئاسمانەکان بەلای کۆمەڵیکدا تێپەڕیم کە نینۆکی مسیان هەبوو دەم و چاوو سنگی خۆیان ئەپوشان و دادەپنی، منیش بە (جبریل)م (ﷺ) ووت: ئەمانە کێن؟ ئەویش فەرمووی: ئەوانە جوێرە کە سانیکن کە گوشتی خەلکیان خواردوو (غەبەتیان) کردوو، باسی عەیب و ناموسی خەلکیان کردوو.

(۲) رواه أبوداود (۴۸۷۸/۴۸۸۰)، والطبرانی في المعجم الأوسط (۸).

بېنجهەم: ھاۋەلى بەپېزىز ابن عمر (خو لىيان پازى بېت) دەفەر موۋىت: گۆيم لە پىتغەمبەرى خوا (ﷺ) دەيفەر موو: ((مَنْ قَالَ فِي مُؤْمِنٍ مَا لَيْسَ فِيهِ أَسْكَنَهُ اللَّهُ رِذْءَةَ الْخَبَالِ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ))^(١).

۱۰-۱۱: (عبداللە كورپى ئىمامى غۇم) (رەزاي خويان لىبىت) دەفەر موۋىت: گۆيم لە پىتغەمبەرى خوا (ﷺ) بوو دەيفەر موو: ھەركە سىڭ قەسە يەك بە باۋەردارىڭ بلىت و واش نەبىت، ئەۋە خۋاي گەۋرە دەيخاتە ناو كىم و زوخاۋوى ئەھلى دۆزەخەۋە، تا واز لە قەسە كەى نەھىنەت.

كەۋاتە ئىستا زانرا كە غەببەت كىردن چەندىڭ زىان و زەرەرى ھەيە ۋە ئايا چ ھەپەشە يەك كراۋە لە كەسانى غەببەت چى، بۆيە موسلمانان بەپاستى زۆر پىۋىستە موسلمان زۆر ئاگادار بىت و خۆى پىپارىزىت لەۋ تاوانە ۋ گۆيگرتن لىتى، ۋە بىشزانە كە گۆى و دل بەرپىسىارن بەرامبەر بەگۆيگرتن لە غەببەت، ھەروەك خۋاي گەۋرە دەفەر موۋىت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (الإسراء: ۳۶).

۱۰-۱۱: گۆى و چاۋو دل ھەموۋيان بەرپىسىارن لە گۆى كرتن و تىپوانىن و ئارەزوو كىردنى تاوان و غەببەت.

(١) صحيح سنن أبى داود (۳۰۶۶).

كەسى گۆيگر بۇ غەيىت يەكسان و بەشدارە لە تاوانە كەدا

بەلئى نەك ھەر غەيىت كردن تاوان بىت و بەس نا بەلكو گويى بۇ گرتن و بى دەنگ بوونيش لەسەر غەيىت كردن بەشدارت دەكات لەو تاوان و خراپە يەدا، بۆيە زۆر بەووردى سەرتجىك لەو فەرموودە يەى پيشوو بدەو ئىنجا خۆت بەراورد بكة بەو شىئوہ يە، لەو دا كە كە ھەردوو ئىمامى (ئەبو بەكرو ئىمامى عومەر) (خوایان لى پازى بىت) يەككىيان بەوى ترىانى ووت: چۆن خەوتنىك خەوتووہ دەلئى لەمالى خوایانە، پاشان پىغەمبەرى خوا (ﷺ) چ وەلامىكى ھەبوو بۆيان؟ بۆيە عبد اللہ كورى مبارك (رەحمەتى خواى لىبىت) دەفەرموويت: ((فَرَّ مِنَ الْمَغْتَابِ فَرَارِكُ مِنَ الْأَسَدِ)).

واتە: پاكو و خۆت بەدوور بگرە لە كەسى غەيىت چى ھەروەك چۆن رادەكەى لە دەست شىرىك كە ترسى ئەوہت ھەيە بتخوات.

خەۋىكى سەر سۈرھىنەر و تر سناك

(كھمس كۆرى عبداللاھ) (پەھمەتى خۇاى لىببەت) دە فەر موۋىت: گویم لە مەیمونى كۆرى سیاھ) بوو (پەھمەتى خۇاى لىببەت) دە فەر موو: جار ئىكیان دانىشتبوۋىن لە مەجلىسىكدا باسى كە سىكیان كرد، بە شىۋە يەكى خراب و غەببە تیان كرد، مەیمونىش فەر موۋى: منىش هیچ نە ووت نە بە چاك نە بە خراب، پاشان كە لە دانىشتنە كە ھەستاین و چوومە ۋە بو ماله ۋە ۋە خەۋتم، خەۋم بىنى ئەۋە بوو لە خەۋمدا كە لاككى گوى در ئىزان بو ھىنام و لە بەر دە مەدا داىناناۋ كە سىكیش لە ديار سەرم بوو خىرا خىرا دە يووت: بخۆ، منىش ھەر دەم ووت: چى بخۆم ئاخىر بوچى بىخۆم چۆن بىخۆم؟ كە سەكەش دە يووت: بىخۆ، چونكە لە ۋە مەجلىسەى تىايا دانىشتبوۋى غەببەتى فلانە كەس كراۋ توش بە شدار بوۋىت، ئەمىش دەلى: لە خەۋە كە مەدا ووتم: ئاخىر خۆ من هیچ باس نە كرد، دەلى: كە سەكەش پى ووتم: ئاخىر تو گویت بوگرت و بى دەنگ بوۋىت، كە ئەۋەش نىشانەى پازى بوونە. بوئە (كھمس كۆرى عبداللاھ) دە فەر موۋىت: لە ۋە پۆژە ۋە نە مان بىنى مەیمونى كۆرى سیاھ غەببەت بكات و لە مەجلىسى غەببەتدا دابنىشى، ۋە ئەگەر غەببەتیش بكرايە ئەۋا پى لى دەگرت و نە يە ھىشت،

وہ نہ گھر کسی غەیبەت چى ھەر وازى نہ ھىتايہ نہ وا مەيمونى كوپى
 سیاہ نہ و جىگايہى بە جى دەھىشت و دەپوشت^(۱).

وسمك صن عن سماع القبيح كصون اللسان عن النطق به

فإنك عند سماع القبيح شريك لقائله فانتبه

واتە: گویت بپاریزه له بیستنی ووتەى خراپ و تاوان (غەیبەت) وەك
 پاراستنی زمانت له قسەى خراپ، کاتیک که تۆ گوئی دەگریت بۆ بیستنی
 ووتەى خراپ و تاوان (غەیبەت) بئىگومان بەى ئاگاداریە که بە شداری لەو
 تاوانەدا

جا براو خوشکى سەنگین و بەرپۆز: نۆز ئاگاداریە لە
 ھاوپیەتى که سانى غەیبەت چى، سویند بە خوا دانیشتن لە گەل
 مردووہ کاندایا باشترە لە وەى لە گەل کسی غەیبەت چیدا دابنیشیت و
 ھەئس و کەوت بکەیت، بۆیە ھەرئەم جوۆرە کارەبوو کہ وای لە پیاو چاکان
 کردبوو (رەحمەتى خوايان لىیت) کہ زیاتر لە گوۆستان کاتەکانیان بە سەر
 بەرن، ئەم کارەشیان ھەر لە بەر ئەو وەندە بوو ئەگەر پرسىارت لىیان
 بکردایە ئەم کارو پیشەىە بوچى؟ لە وەلامدا دەیان ووت: لە بەر ئەو وەى

(۱) بېواھە: حەفە الصفرە (۱۵/۴)

ئەگەر لە ناویاندا بىن ئازارمان نادن، وە ئەگەر لایان پوڭشتىن ئەو
(غەببەتەمان) ناکەن (واتە: مردووه كان).

بەئى دانىشتن لە گەل كەسانىك كە بە لاشە مردوون بە دەست هيتانى
چاكەيە و خۆ بە دور گرتنە لە تاوانى غەببەت، بەلام دانىشتن لە گەل
كەسانىك كە دليان مردووه گوى نادن بە تاوان توش بوونە بە تاوان و
خراپە كارى.

بشري كورى حارث (پەحمەتى خوائى لىببەت) فەرموويەتى: بەسە بۆ ئىو
دانىشتن لە گەل كەسانى مردوو كە دلەكان بە يادىان زىندوو دەبنەو،
بەلام كەسانىكى زىندوو بە لاشە. دانىشتن لە گەليانداو سەير كردنيان
چاوى پى كوير دەببەت.

كەسى غەيبەت چى ترسنۆكەو كەسايە تىهكى لاوازی هەيه!

موسلمانە خۆشەويستەكان ئايا دەزانن كەسى غەيبەت چى كەسايە تىهكى لاوازو كەسىكى زۆر ترسنۆكە؟ لەبەر ئەو هەي كە ناتوانىت پووبە پووبى خاوەن عەيب بلىت تو كەسىكى ئاوايت و ئاوايت، بىگومان ئەمەش ترسنۆكى و لاوازی ئەو كەسە دەردەخات، چونكە دەي ئەگەر ئەو كەسە پاست دەكات فەرموو با لەبەر چاوى خۆي يان لاي خۆي ئەو قسەيەي پى بلىت، بۆيە بەپاستى ئيماندار ئاوينەي ئيماندارە، با لەپاست خۆي چى هەيە بىلىت و ئامۆزگارىشى بكات، بەلام بەداخەو زۆریش بەداخەو ئەمرو ئەو پەوشتە لەناوماندا بارى كردوو دەستوررو پەوشتى واهاتۆتە نۆومان كە هېچ ياساو پيسايەك تەقەبولى ناكات، بۆيە وابزانم هېچى تىدا نىيە ئەگەر كەسىك بىهويت لەبەرامبەر خاوەن كەم و كورپەكەدا چى هەبىت پى بلىت، ئەو كاتە گومانى تىدانىيە كە ئەمىش كەسىكى سوپاس كراو دەبىت و لەدوا پۆزىشدا كەسىكى پاداشت دراو دەبىت و دەشچىتە پىزى ئەو كەسانەي كە فەرمان بە چاكەو نەهي لەخراپە دەكەن، بويە زۆر پىويستە كە لەم خالەدا بە خۆماندا بچىنەو هەي بىيەنە پى پۆشن كەرەو هەش بو كەسانى تر لەپاستىدا ئەمەيە پەوشتى موسولمانى راستەقىنە، كەواتە زووكەو نازى خوت لەنۆو ئەوانەدا تومارىكە

که بپریریان داوه ته‌واو واز له غەیبەت بهێنن و به دواى عەیب و عارى خەلکى دا نه‌گه‌رێن.

هەر بۆیە خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (فصلت: ۳۳).

واته: كى له و كه سه چاكتره و قسه‌ى باشته‌ره كه بانگه‌وازی خه‌لكى ده‌كات بۆلای خواو پاشان كرده‌وه‌ى چاك نه‌نجام ده‌دات و ده‌لێت من له موسوڵمانانم، نه‌میش به‌وه‌ى كه بانگى خه‌لكى ده‌كات بۆ چاكه‌ و فێریان ده‌كات نه‌ك هه‌ر له پاشمله‌ باسیان بكات و غه‌یبه‌تیان بكات.

كەسى غەببەت چى باوەرى لاوازه!

لەسەرخۆبە كەسى غەببەت چى ئايا دەزانی كە باوەرت لاوازه و ئیمانەت تەواو نیبە؟ ئايا گوئیستی ئەم فەرموودەیی پتغەمبەرى خوا (ﷺ) نەبووتە كە دەفەرمووت: ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ))^(۱).

واتە: ھەر كەسك چى بوّ خوئی پئی خوئشە بوّ برا موسولمانە كەشى بە ھەمان شیۆه پئی خوئش نەبیت ئەو ھە باوەرى تەواو نیبە و لاوازه، لیۆه ئەو ھەو ھەو دەبیتەو ھە كە بە راستی كەسى باوەردار پتویستە لەگەڵ بەرامبەرە كەى بەو شیۆه یە بیت كە لە فەرموودە كە دا دەردە كە ویت، ھە بشزانە گەورەترین بەخششی خوایی بوّ مروئ (ئیمانە)، بە لام ھەركات غەببەت كەرد (كە مانای پئی ناخوئش بوونتە بەرامبەر ئەو كەسە) ئەو بەر ئەو فەرموودەیی سەر ھەو دەكە ویت (پەنا بە خوا).....

(۱) م. عروج البخاری (۱۶): تصحیح مسلم (۱۷۹)

چى كاتىك باس كىردنى پاشمىلە دروستە وړىگە پىدراوہ ؟

موسلمانە خوشەويستەكان.... پاش ئوہى ترسناكى غەببەت و گەورەيى سزاكەي پوون بوو، بەپشتيوانى خواي گەورە بەپىويستى دەزانم كە ئو حالەتەنەش باس بكەين كە دروستە (غەببەت) كىردن تىايدا، بەلام دەبىت كەسى باوہردار زۆر ئاگادارىيت كە بە ھۆي ئەم چەند حالەتەو نەكەوئتە باس كىردن و كارى حەرامەو، بەلكو بە پىي پىويستى خۆي و كاتىكيش باسى كەسك دەكات دەبىت نىيەتى باش و پاك بىت لەوشتانەداو لەرق و كىنەو نەبىت، بو شكاندەوہى نەبىت، چونكە خواي مېھرەبان ئاگادارى ھەموو نەيتىبە كانى ناو دلە، بوئە ئەم كاتانەدا غەببەت كىردن دروستە :

يەكەم: سئە كىردن، لەم كاتەدا دروستە كە سئەم لى كراو سكالاي خۆي باس بكات بو كاربەدەستان و فەرمانپەرەوايان، ياخود بو قازى و دادوہر و بلىت: فلانەكەس سئەمى لى كىردووم يان مالى خواردووم، كە ئەم گىرپانەوہى تەنھا بو گەپانەوہى مافەكەتە و نابىتتە غەببەت، بەلگەي ئەمە ئوہى كاتىك (ھىندى كچى عوتبە) كە دەكاتە خىزانى (ئەبو سرفىيان) (ﷺ) ھات، پىلانى پىزەمبەر، خوا (ﷺ) ووتى: ((يا رَسُوْلَ اللّٰهِ اِنَّ

أَبَا سُفْيَانَ رَجُلٌ شَحِيحٌ وَلَيْسَ يُعْطِينِي مَا يَكْفِينِي وَوَلَدِي، إِلَّا مَا أَخَذْتُ مِنْهُ وَهُوَ لَا يَعْلَمُ))

واتە: ئەي پېتغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەبو سوڧيان پياۋيكە مالاھەكى زۆر بە تروندى گرتوۋەو شتىكى وام ناداتى كە بەشى خۆم و مندالەكانم بكات تەنھا ئەو نەبىت كە من لىتى ئەبەم بەبى ئەوئى خۆى ئاگادارىيەت، ۋە منىش پىۋىستەم بەۋە ھەيە كە لە مالاھەكى بەرم و بىكەم بە مەسرف و خەرجى خۆم و مندالەكانم، ئايا بە بى ئاگاي ئەو لە مالاھەكى سەرف بكام تاوان بار نام؟ پېتغەمبەرى خواش (ﷺ) فرموى: ((خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ))^(۱).

واتە: بەشى خۆت و مندالەكانتى لى بىو مەسرفىانى لىبەكە بە چاكە.

دووۋەم: پەرس و پراۋەرگۈرتن، ئەمىش بەۋەي كە كەسىك بچىتە
لاي كەسىكى شارەزا لە دىنداۋ بلىت ئەرى فلانەكەس چۆتە كە من بە تەمام كچى بەدەمى؟ يان خوشكىمى بەدەمى؟ يان فلانە ئافرەت چۆتە كە من بەتەمام بىخوازم؟ ياخود بو پەرسىار كەردن دەربارەي ھاۋسىيەتى؟ ھەروەك چۆن (فاتىمەي كچى قەيس) ھاتە خزمەتى پېتغەمبەرى خوا (ﷺ) پىيى ۋوت: ئەي پېتغەمبەرى خوا (ﷺ) (أَبْجُوهْمُ وَ مَعَاوِيَةَ) داخوزيان

(۱) صحيح البخاري (۵۳۶۴) وصحيح مسلم (۱۷۱۴).

کردووم، منىش نازانم شوو به کاميان بکه م، پىغەمبەرى (ﷺ) فرموى:
 ((أَمَا أَبُو جَهْمٍ فَلَا يَصُحُّ عَصَاهُ عَنْ عَاتِقِهِ وَأَمَّا مُعَاوِيَةُ فَصُغْلُوكَ لَا مَالَ
 لَهُ))^(۲).

واته: ئەبو جەھەم گۆپالەكەى (واته دارەكەى) لەسەر شانىتەى، واته له
 گەل ژندا خراپە هەمىشە دارى بۆ ئامادە كردوو، بەلام هەرچى موعاوويە
 هەژارەو هيجى نىيە.

سى يەم: داواى يارمەتى كردن بۆ گۆرپىنى خراپە (تغىر
 المنكر) وەلادانى ناپرەحتىيەك لەسەر موسولمانىك، وەك ئەوەى كه يەكك
 بچىتە لای كەسىكى دەسەلاتدارو پىتى بلىت: فلانەكەس له گەلمدا خراپەو
 نازارم دەدات، بۆيه داوات لىدەكەم تا رىگە چارەيەكم بۆ بدۆزىتەو.

چوارەم: ئاگادار كردنەوەى موسولمانان و ئاموژگارى
 كردنپان بۆ خو پاراستن لەو كەسانەى كه خراپىن و زەرەر زيانپان
 هەيه بۆ موسولمانان. (زەيدى كورپى ئەر قەم) (خوای لى پازى بىت)
 دەفرمويىت: له گەل پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) دەرچوين له سەفەرىكدا
 لەویدا تووشى ناپرەحتىەكى زۆر بووين، ئەوەبوو (عبدالله كورپى ئوبەييەى
 سەلول) به هاوەلانى خوئى ووت: هيج كەس يارمەتى هاوەلانى پىغەمبەر

(۲) صحيح مسلم (۱۴۸۰).

(ﷺ) نه دات تاكو هه موویان لیتی جیا ده بنه وه، وه وتیشی گهر گه پاینه وه بو مه دینه ده سه ته لاتدارو به تواناكان زه لیله كان ده رده كهین، جا (زهید) ده فه رموویت: منیش چوم بولای پیغه مبهرو (ﷺ) ووت: (عبداللهی كوری ثوبه ییهی سه لول) (گه ودهی دوو پوو ده كان) ئاوی ووتووه، بو یه پیغه مبهری خوا (ﷺ) ناردی به شوینیداو پرسیا ری لی کرد كه گوايه وات ووتووه، ئه ویش كه و ته سویند خواردن و پاسا و هیتانه وه بو ده رو خسته وهی (زهید)، جا وا بلاو بووه ووتیان (زهید) دروی له گه ل پیغه مبهری خوا (ﷺ) کرد، (زهید) یش (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: به راستی زوژ له سه ر دلم گران بوو كه وایان ووت: تا خوای گه وده ئه م سوره تهی دابه زاند: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾، وه خوای میهره بان به راستی خسته وه، پاشان پیغه مبهری ئازیز (ﷺ) با نگیانی کرد تا په شیمان ببه وه و ئه ویش داوای لیخوش بوونیا ن بو بکات، به لام ئه وان پشتیان هه لکرد.

پینجه م: باس كرده یی كه سێكێ كه به ئاشكرا تاوانی لی بووه شیخته وه، وهك {جاسوسی كردن و زینا كردن و مهی خواردنه وه و..... هتد} له م كاته شدا ته نها باسی ئه و تاوانه ی ده كه یت و به س.

شاه شهم: پیناساندنی گهسیگن: ئه ویش به دیاری کردنی نه و که م و کورپانهی که له پووی که م ئه ندای و له ش و لاریه وه یا خود ناوو شوژه تیه وه، وه ک کویری و نه خوشی و شالی و قه له وی و که پی... هتد و نه ابیت له مه شدا مه بهستی پیشاندانی که م و کوپی و سوکی ناوبراو بیت، به لکو ده بیت ته نها پیناساندنی بیت.

جهوتهم: باس کردنی گهسی بیدگه چی و تاوانبار، له م کاته شدا ته نها باسی بیدعه که ی یا خود تاوانه که ی ده که یت، وه باسی هیچی تر ناکه یت مه گه ر به کیک له و خالانیه پیشووی تیدابیت، خاتوو (عائیشه) ی دایکی باوه پداران (خوای لی پازی بیت) ده فهرموویت: (جاریکیان پیاوئیک هات بولای پیغه مبه ر (ﷺ) پووخته تی لی خواست و ئه ویش به ریزه وه به خیره اتنی کردوو فهرمووی لی کرد، پاشان که پیاهه که پویشت پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمووی: (بس أخو العشرة) واته: خراپترین برای هوزه که یه، ههروه ها دایکمان خاتوو (عائیشه) (خوای لی پازی بیت) بو مان ده گریته وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) که فهرموویته تی: ((مَا أَظُنُّ فُلَاكًا وَفُلَاكًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا))^(۱).

(۱) صحیح البخاری (۶۰۶۷)

واتە: گومان نابەم و ھەست ناکەم کە ئەم دوو کەسە ھیچ دەربارەى شەرع و دینە کەمان بزانن.

ھەر ھەمما کەسى بیدعە چى کە زیادە یەك دەھینیتە ناو دینەو، خوا دەپەرستى بەلام بە بوچوون و ھەواو ئارەزووى خوئى، بەبى گوى دانە فەرمانى خواو پیغەمبەرى خوا (ﷺ)، بوپە لەم کاتەدا باس کردنى پاشملە (غەببەت)ى واجبە، چونکە ئەو ھەم پاراستنى دینە لە ھەواو ئارەزوو، (ولا غيبة لأحد من أهل البدع) وە ھیچ کەسێک کە بیدعە دەکات باس کردنى بیدعە کەى غەببەت نییە، کەواتە ئیستا پوون بوو بەپیزت کە باس کردنى ئەو کوومەلانی غەببەت نییە، وە دەتوانى باسیان بکەیت و ھەرکاتیش باسى ئەوانەشت کرد ئەو دەبیت پەچاوى ئەم خالانەش بکەیت:

۱. دلسۆزى تەواوت ھەبیت لەو باسکردنەدا و نیەتت تەنھا ئەو ھەبیت خراپە کەى بگوپیت، چونکە ھەرکەسێک مەبەستى گوپینى خراپە کەى نەبیت ئەو ھەبیتە غەببەت.

۲. باسى کەسە کە دەکەیت دەبیت بوو بەرژەو ھەندى ئەو ھەبیت، ئەگەر نا ئەو دەبیت بزانى ئەو ھەم لە ھەواو ئارەزووى خۆتەو ھەم برباھەتیت بپاریزە نەك ئەو ھەم رېچووک ترين ھەلەت تیا بىنى بیکەیتە بیانوو، بلیى وە اللە ئەو ھەم واو واى کرد، نەخیز، موسولمانى خۆشەو ھەست تەکات لى

دەكەم خۆت بپارێزه، چونكه شەیتان زۆر فێلّ بازەو نەشمردوو
 بەردەوامە لە سەر فرۆ فێلّەکانی.
 ٣. بزانە كە باس كردن و غەیبەت كردنی براكەت خراپەى تىرى
 بەدواوێه، بۆیە ئاگاداریه نەبێتە مایهى شەرو ئاژاوو و پق و كینهى نێوان
 موسوڵمانان.

زمان گرتن و غەیبەت نەکردن جیهاد و تیکۆشانە

زۆر کەس بە لایەووە سەیره کە گوێبەستی ئەم قەسە دەبێت، بۆچی (غەیبەت) نەکردن جیهاد و تیکۆشانە؟ بە ئی براو خوشکی ئازیز... هیچ بە لاتەووە سەیر نەبێت، بگرە گەرەترین جیهاد و تیکۆشانیشە، چونکە بزانه سەری هەموو فیتنە و بە لاگان تەنها لە زمانەو دەبێت، هەروەک پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەفرموویت: ((الْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ))^(١).

واتە: موحامیدو تیکۆشەر ئەو کەسە یە کە جیهادی نەفسی خۆی دەکات لە گوێرایە ئی خۆای گەرەدا، وە بەرەنگاری هەواو ئارەزووەکانی دەبێتەو، وە خۆشی دەپارێزێت لە باس کردن و غەیبەت کردنی کەسانی بەرا مەر.

هەروەها پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەفرموویت: ((أَفْضَلُ الْجِهَادِ أَنْ تُجَاهِدَ نَفْسَكَ وَهَوَاكَ فِي ذَاتِ اللَّهِ - عَزَّ وَجَلَّ))^(٢).

(١) جزء من حديث أخرجه الإمام أحمد، برواه: السلسلة الصحيحة (٥٤٩).

(٢) أخرجه أبو نعيم في الحلية والدليلي وغيرهما، برواه: السلسلة الصحيحة (١٤٩٦).

واتە: باشتىن و خىترىن جىھاد ئۇەبە كە تىبكوڭشيت لە بەرامبەر ھەواو ئارەزۇۋەكانتدا ۋەتەنھاش لەبەر خاترى خۇاى پەرۋەردگار.

بۇبە تىبكوڭشان لەپىنئوى خۇادا بە گىيان و مالّ لەبەرامبەر دوڭمناندا جارى ۋاھەبە لە ماۋەبەكى زۇردا نايەتەدى لە ژيانى موسولماندا، بەلام جىھادى نەفس بەردەۋامەو كوڭتايى پى نايەت، تا رۇج لە لاشەدابىت، كەۋاتە پىۋىستە لەسەر ھەموو موسولمانىك بەرەنگارى ھەواو ئارەزۇۋەكانى بىتەۋە ھە رىگىرى بكات لە غەببەت و حوكمى خۇاش لە دلى خۇيدا بچەسپىنىت، تاكو خۇاى گەرەش لە سەر زەۋىدا بەرپاى بكات.

بەپىزەكەم لەۋانەبە لە كاتىكدا كە ئەم نامە شەرعبە دەخۇبىتەۋە بە بىرتدا بىت باشە بۇچى و چۇن دەبىت جىھاد بە نەفس گەرەترو خىترىر بىت لە جىھادكردن بە مالّ و گىيان (رۇج)؟؟ بەلام بزانه ئازىزەكەم راستەو گۇمانى تىدا نىبە كە مۇجاھىدان رىزو پلەۋ پاىەيان لەسەرۋوى ھەموو موسولمانانەۋەبە كە ئۇ بەپىزانه خۇبىن و مالّ و گىيانىن لە پىنئوى خۇادا بەخت كرىۋەو تىبكوڭشاۋن بۇ بەرزكردنەۋەبى ۋوشەبى خۇا و بەرپاكردنى حوكمى خۇاۋ نەھىشتىنى خرابەو تاۋان، ۋە كارەكەشيان پەرەنگدانەۋەبى فەرەموۋەكانى خۇاۋ پىنغەمبەرى خۇابە (ﷺ)، بەلام تۇ خۇئىستا لە نىۋ جەنگ و جىھاددا نىت نا بەلكو لە نىۋ مالى خۇتداىت ياخۇد لەناۋ دوكان و شۇبىنە گىشتىەكانداىت ۋەك ((قوتابخانە بىان نەخۇشخانە ياخۇد ھەر

پلەيەكت ھەببەت ھند)) بۆيە پېۋىستە لەو شوپىن و كاتەى كە تيايدايىت
خوت بپارېزىت لە تاوان و غەيبەت و فېتنە و جاسوسسى و دوو زمانى،
ئالېرەدا دەردەكە وېت كە ئايا تو مۇجھىدى راستە قىنەى يان نا بە رامبەر
ھەواو ئارەزووھ كانت.

چهند ووتیه‌کی زیرین سه‌باره‌تا به خراپی (غذیه‌ت)

۱. جارتیکیان عه‌مری کورپی عاص (خوای لی‌پازی بیت) له‌گه‌ل‌ هاوه‌ل‌انیدا به تهنیشت نه‌سپیک‌کی مرداره‌وه‌بودا تیپه‌پین و پئیانی فه‌رموو: نه‌گه‌ر پیاویک له‌گۆشتی نه‌و نه‌سپه‌ مرداره‌ بووه‌ بخوات و ناوسکی لی‌پر بکات زۆر باشتره‌ له‌وه‌ی که گۆشتی براکه‌ی بخوات، واته (غذیه‌ت) ی بکات.
۲. (عبدالله‌ی کورپی موباره‌ک) (په‌حمه‌تی خوای لی‌بیت) ده‌فه‌رموویت: نه‌گه‌ر بمویستا به‌غذیه‌تی هه‌ر که‌سپیک‌ بکه‌م نه‌وا غه‌بیه‌تی دایک و باوکی خۆم ده‌کرد، چونکه‌ دایک و باوکم له‌ هه‌موو که‌س شایسته‌تر له‌ پیشترین که‌ چاکه‌یان له‌گه‌ل‌دا بکه‌م.
۳. به‌یه‌کیک‌ له‌ پیاوچاکان ووترا: فلانه‌که‌س غه‌بیه‌تی کردووی: نه‌ویش هه‌ستاو سه‌به‌ته‌یه‌ک‌ خورمای بو‌ بردوو پئی ووت: بیستوو مه‌ که‌ تو‌ چاکه‌کانی خۆت به‌ دیاری ناردوووه‌ بو‌ من، منیش ده‌مه‌ویت پاداشتت بده‌مه‌وه‌، سه‌به‌ته‌ خورماکه‌ی پیداو پئی ووت: زۆر داوای لی‌بوردننت لی‌ ده‌که‌م که‌ ناتوانم به‌ ته‌واوی پاداشته‌که‌ت بده‌مه‌.
۴. غه‌بیه‌ت میوه‌ی فاسقه‌کانه‌.
۵. هه‌ر که‌سپیک‌ زمانی بپاریزیت و ناگاداری بیت له‌ هه‌موو شه‌رو ناشوبیک‌ رزگاری بووه‌.

٦. جاريكيان پياويك باسى كه سيكي كرد لاي هاوپيكي، هاوپيكيه شي پيى ووت: ئايا جيهادت به رامبه ر پومه كان كردووه؟ ووتى: نه خيىر، ووتى: ئايا ئهى جيهادت به رامبه ر فارسه كان كردووه؟ ووتى: نه خيىر، پاشان ووتى: (سَلِمَ مِنْكَ الرُّومُ، وَسَلِمَ مِنْكَ التُّرْكُ، وَلَمْ يَسَلَمْ مِنْكَ أَخْوَكُ الْمُسْلِمِ)

واته: به راستى پومه كان له دەم و دەستت سه لامتەن (باسيان ناكه يت)، وه توركه كانيش به هه مان شتوه له دەم و دەستت سه لامتەن، به لام بىراى موسولمانت له دەم و دەستت سه لامتەن نين (باسيان ده كه يت و غه بيه تيان بچوكترين هه له يان لئده كه يت به ئەندازەى كئويك، ئەوه ندهى باسى موسلمانان ده كه يت، باسى بئى باوه رو خراپه كارو نوؤژنه كه رو خراپه كاران و دوژمنانى سه رسه ختى دين ناكه يت!! كه ئەمەش به راستى فريو خواردنه به دەست شه يتان و دوژمنانى خواوه و بئى ئاگاييه له پاراستنى مافى بىرايه تى نيوان موسلمانان و تىكدانى ريزى پته وى بىرايه تيانه!!!)، به لئى به راستى وايه روژگار لاي ئەمروى موسولمان هه مووى پره له نه هامتى و نه گبه تى و ناخوشى، چونكه ئەوه ندهى به يه كه وه خه ريكن و له تئو خوياندا خه ريكن له سه دا يه ك باسى بئى باوه ران و سته م كاران ناكه ن.

۷. موسلمانى خوشەويست ئەگەر ھەر بى دەسلەپتىكى و تواناي جى بەجى
 كردنى ئەو خالانى پيشووت نىيە، ئەوا ھول بدە كە ئەم سى خالە لە
 خوتدا جى بەجى بکە:

❖ ئەگەر چاگەت پى ناکرى ھول بدە خراپەش مەكە.

❖ ئەگەر ناتوانى سوودت ھەببەت بو خەلگى ئەوا زىانىشىيان پى
 مەگەبەتە.

❖ ئەگەر ناتوانى پوژووى سوننەت بگريت و دەمت بگريتەوہ لە خواردن و
 خواردنەوہ ئەوا ھول بدە لە گوشتى خەلگيش مەخو (باسيان مەكەو
 غەببەتيان مەكە).

که فارهتی غهبهت (تهوبه کردن له غهبهت)

براو خوشکی زور به پیزم پیویسته نه وه ش بزانت که تهوبه و گه پانه وه له هموو تاوانیک واجب و غهبه تیش به کیکه له و تاوانانه، که پیویسته تهوبه ی لی بکه یت و بگه ریته وه، بویه خیراکه و دهست پیشخه ری خؤ بکه بو تهوبه و گه پانه وه؛ چونکه به راستی خوی گه وره لیخوشبووه بو هموو تاوانه کانت، تهنا خوی کار جوانیش ده توانیت لیٔ خؤش بیٔ، بویه نه و که سه ی که له پاشمله تاوانی غهبه تی نه نجام داوه، نه وه دوو تاوانی نه نجام داوه:

٥٥٤: تاوانی شکاندنی فره منی په روه ردگار نه و فره منه ی که ده فره رمویٔ: ﴿وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا﴾ وه بو نه وه ی له سزای نه و تاوانه ده ربچیت و پرزگارت بیٔ پیویسته واز له غهبهت به یتیت و په شیمان ببیته وه له و ناکارانه به تاییه تیش نه وانه ی که له پیشوودا نه نجامت داوه، وه ناشبیٔ جاریکی تر بگه ریته وه سه ری.

٥٥٥: تاوانی ده رخستن و باس کردن و بلاوکردنه وه ی عیب و کم و که سی غهبهت کراو، بو پرزگاریون له م تاوانه ش پیویسته گه ردنی خؤ به که سی غهبهت کراو نازاد بکه یت و داوای لیٔ بوردنی لیٔ بکه یت، نه مه له کاتیکدا نه گه ر پیٔ ناخؤش نه بوو پیٔ ووت، به لام نه گه ر زانیت پیٔ ناخؤشه و پیٔ بلئی ناوها و ناوهم پیٔ و تووه یان غهبهت م کردووی، نه و کاته پیویسته داوای لیٔخوشبوونی بو بکه یت لای په روه ردگار.

كەواتە بەرپۇزانە ئىستا بابەتەكە بەرەو كۆتايى دەپرات و ئىوھ و منىش گەبىستىنە ئەو ئەنجامەى كە غەبىيەت چەند ترسناكە و چۆن باس كراوھ، دەى بائىمەش پەيمان بەدەين بەخوای گەرەو مېهرەبان و لە دانىشتن و كۆپو كۆپوونەوھو نوسىن و ووتارمان و ناخاوتنى نۆو خىزانماندا ئەم فەرموۋدانه بەكەينە دروشم، وەك خوای گەرە دەفەرموۋىت:

﴿ مَا لِيْظُنُّ مِنْ قَوْلِيْ اِلَّا لَدَيْ رَقِيْبٍ عَنِيْدٌ ﴾ (ق: ۱۸) واتە: ھەر قەسەك بەكەن و لە زمانتان دەرىچىت ئەوھ بى گومان مەلائىكەيەكى چادۆر بە سەرتانەوھىو دەينووسىت، يان خوشەويستمان (ﷺ) دەفەرموۋىت: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا اَوْ لِيَصْمُتْ))^(۱).

واتە: ھەر كەسىك باوھى بە خواو پاشەرۆژ ھەيە با قەسەى باش بكات يا بى دەنگ بىت.

لە كۆتايىدا داواكارىن لە خواى گەرە كە ھەموو ماندو بوون و تىكۆشانىكەمان تەنھا لەبەر زاتى خۆى بىت و بەشى نەفس و ھەوا و نارەزوو و ھېچ كەسى تىدا نەبىت، بەردەوايمان پىئىبەخشىت لەسەر رىكا راستەكەى نىسلا، آمىن.

وأخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين وصلى الله وسلم على محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

^(۱) رواه البخاري (۶۰۱۸)، ومسلم (۱۸۲).

ئاوهرۆك

- ٤ پيشه‌كى
 هه‌ندىك له‌و ئايه‌ت و فهرموودانه‌ى كه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر حه‌رامىتى
- ٦ (غەيبه‌ت)
- ٩ غەيبه‌ت چيه‌؟
- ١١ يه‌ك ده‌نگى زانايان له‌ سه‌ر حه‌رامىتى غەيبه‌ت
- ١٣ چۆن خه‌لكى غەيبه‌ت كردنى لى‌گۆپاوه
- ١٨ هۆكاره‌كانى غەيبه‌ت و چاره‌سه‌ركردنى غەيبه‌ت
- ترسه‌ناكى غەيبه‌ت له‌ روانگه‌ى فهرمووده‌كانى
- ٢٦ پينغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ)
- ٣٠ غەيبه‌تى زانايان و پياو چاكان
- ٤٢ زه‌ره‌روو زيانه‌كانى غەيبه‌ت كردن
- ٤٨ كه‌سى گوئيگر بۆ غەيبه‌ت يه‌كسان و به‌شداره‌ له‌ تاوانه‌كه‌دا
- ٤٩ خه‌ويكى سه‌رسوڤه‌ينه‌رو ترسناك
- ٥٢ كه‌سى غەيبه‌ت چى ترسنۆكه‌و كه‌سايه‌تبه‌كى لاوازى هه‌يه

- ۵۴ کہسی غہیبہ ت چی باوہ پی لاوازہ
- ۵۵ چی کاتیک باس کردنی پاشملہ دروستہ و پیگہ پیدراوہ ؟
- ۶۱ زمان گرتن و غہیبہ ت نہ کردن جیہاد و تیکوشانہ
- ۶۴ چہند ووتہ یہ کی زپرین سہ بارہ ت بہ خراپی (غہیبہ ت)
- ۶۷ کہ فارہ تی غہیبہ ت (تہویہ کردن لہ غہیبہ ت)
- ۶۹ ن_____ اوہ روقے

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

